N12<521222349 021
LS
ubTÜBINGEN

Buchbinderei
bühler
Reutlingen

OUTLINE

OF

TAMIL GRAMMAR,

ACCOMPANIED BY

SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE,

AND

COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM IN OTHER DRAVIDA DIALECTS.

BY

CH. GRAUL, D. D.,

DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL - LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION,
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETIES.

LEIPZIG, 1855.
DÖRFFLING & FRANKE.

ADDITIONS AND CORRECTIONS.

Page 4, line 7 for "o" read "ô".

Page 9 after line 11 insert the following: "க் and த், when preceded by the corresponding nasal (ங் and ந்; § 6, Note), are respectively pronounced like g in the word 'game', and d in the word 'under' (அங்கம் member, pron. ang-gam; அந்த this, pron. anda."

Page 41 add the following note to § 34: "There is also a kind of general 'participium apocopatum' (properly the verbal root itself), as for instance, — from காய் 2 to wither, and கொம்பு bough — காய்கொம்பு a withering bough (instead of காய்கின்ற or காயும் கொம்பு; — properly 'a wither-bough')."

Page 46, line 6 for "§ 50" read "§ 54".

Page 76, line 8 take out "அல்லது — அல்லது".

Page 76, line 17 for "அல்லது — அல்லது" read "அல்லது, or,".

N. B. Sometimes ௨ (the numeral 2) stands for உ (the vowel u), — a mistake not likely to perplex the reader.

LEIPZIG, PRINTED BY GIESECKE & DEVRIENT.

G XIV 93 a – Bd 2, angebr.

OUTLINE

OF

TAMIL GRAMMAR.

LETTERS.

§ 1.

The three principal kindred dialects of Tamil (Canarese, Telugu, and Malayalam) have invented characters of their own for the whole of Sanscrit sounds. Tamil, the most distinguished member of the Dravida family, has, by its prevailing tendency to naturalize the Sanscrit words imported, in a far higher degree preserved the original phonetic system of the Dravida languages. It numbers only 30 letters, viz. 12 vowels and 18 consonants.

§ 2.

The Tamil letters are as follows:

Shape.	Pronunciation.	Transliteration.[1]
	Short Vowels.	
அ	(like the short Italian a)	a
இ	(as in mill)	i
உ	(as u in full)	u
எ	(as e in spell)	e
ஒ	(like the short Italian o)	o

[1] This transliteration of the Tamil alphabet is not intended for an exact representation of the pronunciation; it merely renders, principally for the benefit of the beginner, the Tamil letters by similar letters of our own, indicating however phonetic modifications according to the organ used in the pronunciation, by a modified appearance of the respective letter.

Shape.	Pronunciation.	Transliteration.

The corresponding long vowels.

ஆ	(like the long Italian a)	â
ஈ	(as ee in steel)	î
ஊ	(as u in rule)	û
ஏ	(as ey in they)	ê
ஓ	(as o in sole)	o

Diphtongs.

ஐ	(as ey in eye)	ei
ஔ	(as ou in foul)	au

Consonants.

க்	(as k in king, and ch in the German Bach; s. § 4 e and f)	k
ங்	(as ng in long)	*n*
ச்	(as s in same; see § 4, g)	s
ஞ்	(like the French gn in règne)	ñ
ட்	(like the Sansc. lingual t, and d, by turning the tongue upward to the palate; see § 4, e and f)	**t**
ண்	(like the Sanscrit lingual n, by turning the tongue upward to the palate)	**n**
த்	(as t and th: see § 4, e and f)	t
ந்	(as a common n)	ń
ப்	(as p and b; see § 4, e and f)	p
ம்	(as a common m)	m
ற்	(a gnarling r, half dental and half lingual)	**r**
ன்	(a soft n)	n

Shape.	Pronunciation.	Transliteration,
	Liquidae.	
ய்	(as y in yarn)	y
ர்	(as r in round)	r
ல்	(a soft l)	l
வ்	(as v in vain)	v
ள்	(a hard l, of a lingual charact.)	**l**
ழ்[1]	(a sound between r, l, and the French j in je, also of a lingual character)	**l'**

Note. The consonant is called ஒற்று, orru (single), or மெய், mey (body); the vowel உயிர், uyir (life); the consonant followed by a vowel, உயிர்மெய் (animated body). Also the latter one is reckoned only as one letter (எழுத்து, el'uttu).

§ 3.

The vowels appear in their own shape only when initials. (ஆம் âm "yes".) The following table shows in what manner each of them combines (கா kâ) or coalesces (கி ki) with the different consonants. (உயிர்மெய் "vowel-consonants"; § 2, Note.) The short a, when following a consonant, is not expressed at all, this vowel being naturally inherent in every consonant, just as in Sanscrit (க ka). A dot over the consonant shows the absence of all vowels whatsoever (க் k; see § 2), but is, in native writings, frequently omitted.

Note. In a "vowel-consonant" the vowel is, even when its sign precedes (கெ ke, கே kê etc.), or partly precedes and partly follows (கொ ko, கோ kô), always to be pronounced after the respective consonant.

---

[1] In some parts of the country they do not distinguish it from **l**; this shows that the sound of it has a stronger tendency to l than to r.

	a	â	i	î	u	û	e	ê	ei	o	ô	au
	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ
k	க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
n	ங											
s	ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ñ	ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
t	ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
n	ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
t	த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ń	ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
p	ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
m	ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
y	ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
r	ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
l	ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
v	வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
l'	ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
l	ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
r	ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
n	ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

§ 4.

For the pronunciation of the letters see § 1. I here add what is still wanted.[1]

a) The short a before the soft (§ 6) letters ன், ண், and the middle (§ 6) letters ர், ல், ள், ழ், at the end of polysyllabic words, receives a very soft sound (nearly as e in men).

அவன் (he) pron. aven; அரண் (wall) pron. are**n**;
அவர் (they) pron. aver; பகல் (day) pron. pachel;
அவள் (she) pron. ave**l**; புகழ் (praise) pron. puche**l'**.

The pronunciation remains the same, when such polysyllabic words increase by flexion.

அவனுக்கு (to him) pron. avenukku.

b) When joined to a preceding ர், the short a receives nearly the same sound.

இரத்தம் (blood) pron. irettam.

c) The vowels e and ê, when initials, are usually pronounced, as if preceded by y.

எரு (manure) yeru; ஏர் (plough) yêr.

d) The vowels i (î), e (ê), when followed by one of those consonants which are linguals or at least partake of the lingual character (ட், ண், — ள், ற், ழ்), are respectively pronounced almost like the German

---

[1] An attempt at giving the pronunciation of ட், ண், ற், ள் and ழ், even in a merely approximate sense, being quite useless, I shall even here, wherever these letters occur, merely transliterate them in the manner laid down in § 2, substituting, however, **d** for **t**, when ட் assumes the character of a media (see f on the following page). The vowels a, â, e, ê etc. have the sound indicated in § 2.

ü (üh)[1] and ö (öh)[1], but with a somewhat deeper sound.

விடு (leave!) vüdu; வீடு (house) vühdu; கெடு (perish!) ködu; கேடு (ruin) köhdu.

விண் (air) vün; வீண் (vain) vühn; பெண் (woman) pön; பேணு (care!) pöhnu.

விளை (grow!) vülei; நீளு (lengthen!) nühlu; வெளி (space) völi; வேளை (time) vöhlei.

பிற (be born!) püra; பீறு (tear!) pühru; பெறு (receive) pöru; பேறு (gain) pöhru.

இழி (be humbled!) ül'i; ஈழம் (Ceylon) ühl'am; கெழுமை (opulence) köl'umei; கேழ் (splendor) köhl'.

e) The consonants க், த், ப் retain the character of tenues (s. § 6), and are consequently pronounced hard, only as initials or when doubled in the middle of a word.

காலம் (time) pron. kâlam; ஆக்கம் (profit) pron. âkkam; தலை (head) pron. talei; கத்தி (knife) pron. katti; பாவம் (sin) pron. pâvam; தப்பு (fault) pron. tappu.

Note. This rule includes also ட், which however, in purely Tamil words, never appears as initial:

காட்டு (show!) kâttu.

f) When occuring single in the middle of a word, க், ட், த், ப் change — க் into a flatus sibilans, த் into a media aspirata, ட் and ப் into simple mediae — and are consequently pronounced soft. (ப் = b, but rather softer; த் = th in the word "breathe"; ட் = the Sanscrit lingual d, and க் somewhat like the German ch in Bach, but rather softer.)

பகை (hatred) pron. pachei; படு (suffer!) pron. padu;

---

[1] The h is introduced here only to lengthen the preceding vowel.

காது (ear) pron. kâthu; தீபம் (lamp) pron. tîbam (nearly tîvam).

Note. The consonant ட் has, even single in the middle of a word, the character of a tenuis, and is consequently pronounced hard, whenever it is not followed by a vowel.

ஆட் கொள்ளு (enslave!) pron. **ât** ko**ll**u.

The same is to be said with regard to the consonants க் and ப், whenever they are preceded by the rough consonants ட் and ற்.

கட்கம் (sword) pron. ka**t**kam; கற்கம் (sediment) pron. ka**r**kam;

திட்பம் (strength) pron. tü**t**pam; கற்பு (chastity) pron. ka**r**pu.

g) The consonant ச் retains the character of a tenuis, also when occuring single in the middle of a word, and is consequently pronounced like the English s at the beginning of words.

மாசம் (month) mâsam.

When preceded by its nasal (§ 6) — ஞ் —, it sounds, together with ஞ், like nj (nearly like the Italian ng in angelo).

அஞ்சு (five) pron. anju.

When double or when preceded by ட் or ற், it sounds like ch (nearly like the Italian c in cervo).

அச்சம் (fear) pron. acham; ஆட்சி (lordship) pron. â**t**chi; முயற்சி (effort) pron. muya**r**chi.

h) e with j, at the end of a syllable, receives a sound between ei and ê.

செய் (do!) pron. sê.

i) Double ற் sounds like tt.[1]

வெற்றி (victory) pron. vetti.

---

[1] Also like tr.

When preceded by the corresponding nasal (s. § 6) — ன் —, it may be pronounced like d:

வென்று (ven**r**u, vanquishing) pron. vendu.

Note. The Tamils assign to the pronunciation of a நெடில் or long letter (whether உயிர், as ஆ — or உயிர்மெய், as நா) two மாத்திரை (measure sc. of time); to that of a குறில் or short letter (whether உயிர், as அ — or உயிர்மெய் as ந) one measure; to that of an ஒற்று or simple consonant (as ந்) half a measure.

§ 5.

The exact pronunciation of the Tamil can be learned only by oral instruction; but the pieces, appended to this Outline as Specimens of Tamil Structure, may be used also as exercises for reading, a transliteration of the Tamil text, in accordance with § 2, having been added.

§ 6.

The natives divide the consonants into rough, soft, and middle letters. The first class contains the tenues (க், ச், ட், த், ப், ற்); the second the corresponding nasals (ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்), and the third the liquidae (ய், ர், ல், வ் — ழ், ள்).

Note. According to the organ through which they are pronounced, they may be thus arranged:

	Tenues:	Nasales:	Liquidae:
Gutturals:	க்	ங்	
Palatals:	ச்	ஞ்	
Linguals:	ட்	ண்	ள், ழ்
Dentals:	த்	ந்	(The other Liquidae do not hold a decided position.)
Labials:	ப்	ம்	
Lingual-Dentals:	ற்	ன்	

§ 7.

The mode in which the words undergo phonetic changes, is threefold:

கெடுதல் "perishing" omission;
திரிதல் "turning" transmutation;
மிகல் "increasing" augmentation.

§ 8.

The rules for Omission are:

1) When a final u (except that of a word consisting of two short letters, like பசு cow) meets with an initial vowel, it is dropped.

காது அணி (ear-jewel) kâtu aṇi = காதணி kâtaṇi.
வரகு அரிசி (the grain of a certain plant) varaku arisi = வரகரிசி varakarisi.

But:

பசு ஓடும் (the cow runs) pasu ôṭum, not பசோடும், pasôṭum, but பசுவோடும், pasuvôṭum, according to § 10, 1).

2) When a final ம் meets with an initial ம் or ந், it is dropped.

நாமம் மாறும் (the name changes) ṅâmam mâṟum = நாமமாறும் ṅâmamâṟum;
நாமம் நல்லது (the name is good) ṅâmam ṅallatu = நாமநல்லது ṅâmaṅallatu.

§ 9.

Transmutation takes place:

A. When a final ம் meets with an initial க், ச் or த்;
B. When a final ல் or ள் meets with an initial ம்;
C. When a final ல், ள், ன், or ண் meets with an initial க், ச், ப், த் or ந்.

List of Transmutations.

A.

1) [1] Final ம் and initial க, ச, த make ங்க, ஞ்ச, ந்த.

காலம் கேட்டேன் (I asked the time) = காலங்கேட்டேன்;
காலம் சொன்னேன் (I said the time) = காலஞ்சொன்னேன்;
காலம் தெரியும் (the time is known) = காலந்தெரியும்.

B.

2) [2] Final ல் (in monosyllables) and initial ம make ன்ம;
Final ள் (in monosyllables) and initial ம make ண்ம.

நூல் முடிவு (book-end) = நூன்முடிவு;
முள் முடி (thorn-crown) = முண்முடி.

C.

3) [3] Final ல் and initial க, ச, ப make ற்க, ற்ச, ற்ப;
Final ன் and initial க, ச, ப make ற்க, ற்ச, ற்ப;
Final ள் and initial க, ச, ப make ட்க ட்ச ட்ப;
Final ண் and initial க, ச, ப make ட்க, ட்ச, ட்ப.

கல் கண்டு (sugar-candy) = கற்கண்டு; — கல் சாகம் (emerald) = கற்சாகம்; — கல் படி (flight of stone steps) = கற்படி.

பொன் கலம் (gold-vessel) = பொற்கலம்; — பொன் சங்கிலி (gold-chain) = பொற்சங்கிலி; — பொன் பாளம் (gold-bar) = பொற்பாளம்.

ஆள் கூலி (mans'-wages) = ஆட்கூலி; — பலநாள் செய்தி (many days' history) = பலநாட்செய்தி; — ஆள் பிடியன் (man-seizer) = ஆட்பிடியன்.

மண் கலம் (earthen bowl) = மட்கலம்; — மண் சுவர் (mud-

---

[1] According to the principle that the tenues (§ 6, Note) do not allow themselves to be preceded by a not corresponding nasal.

[2] The nasal ம் converts the preceding ல் and ள் into nasals (the lingual ள் into the lingual nasal ண்).

[3] The rough lettsrs க, ச, ப convert the preceding soft, (ன், ண்) and middle ones (ல், ள்) into rough letters (the lingual ள் and ண் into the lingual ட்).

wall) = மட்சுவர்; — மண் பாத்திரம் (earthen vessel) = மட்பாத்திரம்.

4) [1] Final ல் and initial த make ற்ற[2] (ஃ[3]ற)[4];
Final ள் and initial த make ட்ட[5] (ஃட)[4];
Final ன் and initial த make ன்ற (ற்ற)[6];
Final ண் and initial த் make ண்ட (ட்ட)[6].

கடல் திரை (sea-shore) = கடற்றிரை; — அல் திணை (neuter gender) = அஃறிணை.

அவள் தகப்பன் (her father) = அவட்டகப்பன்; — முள் தீது (the thorn is bad) = முஃடீது.

பயன் தந்தது (it yielded profit) = பயன்றந்தது; — பொன் தகடு (golden plate) = பொற்றகடு.

கண் திறந்தான் (he opened the eye) = கண்டிறந்தான்; — கடலின்கண் திரை (sea-shore) = கடலின்கட்டிரை.

Note I. ல் த sometimes also = ன்ற, espec. in verbal flexion. செல் தேன் (I went) சென்றேன்.

Note II. ள த sometimes also = ண்ட, in verbal flexion: கொள் தேன் (I took) கொண்டேன்.

5) [7] Final ல் and initial ந் make ன் (ன்ன)[4];
Final ன் and initial ந் make ன் (ன்ன)[4];
Final ள் and initial ந் make ண் (ண்ண)[4];
Final ண் and initial ந் make ண் (ண்ண)[4].

---

[1] In the first and second instances the rough த் converts the middle letters ல் and ள் into rough letters (the lingual ள் into the lingual ட்); in the third and fourth instances த் transforms itself into the tenuis corresponding with the preceding nasal.

[2] Sometimes a single ற் is found.

[3] ஃ (aitham) is nearly pronounced like the German ch in mich.

[4] The latter form, when the preceding word is a short monosyllable. (This rule is not always observed.)

[5] Sometimes a single ட் is found.

[6] The latter form, when the preceding word stands in casu obliquo. (This rule is not always observed.)

[7] In the first and third instances the dental nasal (ந்) tends to nasalize the preceding ல் and ள்; in the second and fourth instances the influence of the dental nasal is simply overcome by the preceding nasals of the lingual-dental (ன்) and of the lingual classes (ண்).

நூல் நுனி (end of a thread) = நூனுனி; — கல் நெஞ்சு (stone - heart) = கன்னெஞ்சு.

கலன் நெடிது (the vessel is long) = கல்னெடிது; — முன் நிலை (the person spoken to) = முன்னிலை.

இருள் நிலம் (dark place) = இருணிலம்; — முள் நிலம் (thorny place) = முண்ணிலம்.

காண் நெறி (path in the desert) = காணெறி; — கண் நெடிது (the eye is long) = கண்ணெடிது.

§ 10.

Rules with regard to Augmentation:

1) A final a, â, u (the latter only in words consisting of two short letters; § 8, 1) û, o, ô, or au requires the insertion of வ்; a final i, î, e, ê, or ei that of ய் (as the most homogeneous consonant) between itself and a following vowel of any description.

பல (several things) உம் (and) = பலவும் (pala um = palavum).

இல்லை (not) என்றான் (he said) = இல்லையென்றான் (illei enrân = illeijenrân).

2) When a final consonant (with the exception of ர் and ழ்), in short monosyllables, meets with an initial vowel, that consonant is doubled.

கல் (stone) அருமை (rare quality) = கல்லருமை (kal arumei = kallarumei).

3) When a final vowel, especially a long one (with the exception of ô, ê, au), meets with one of the four rough letters: க, ச, த, ப as an initial, this is doubled.

செய்ய சொன்னேன் (I told to do) = செய்யச்சொன்னேன்; புது காரியம் (a new thing) புதுக்காரியம்;

புலி கால் (foot of a tiger) = புலிக்கால்;
பொது பேர் (common name) = பொதுப்பேர்.

Excepted from this rule are:

a) The அ endings

1) in all verbal forms (but not in the infinitive);
2) in adjectives, e. g. சில some, அன்ன such, நல்ல good (but not in மற்ற other; compare § 23);
3) in verbal nouns, e. g. உண்ணுதன they are such (things, creatures) as do not eat;
4) in neuter plural nouns (e. g. பல several things);
5) in the interjection of allocution அம்ம;
6) அ as termination of the genit.

நடக்கிற குதிரைகள் (walking horses) = நடக்கிறகுதிரைகள் (not நடக்கிறக்குதிரைகள்);
சில குதிரைகள் (some horses) = சிலகுதிரைகள் (not சிலக் குதிரைகள்);
உண்ணுதன குதிரைகள் (the horses do not eat) = உண் ணுதனகுதிரைகள்;
பல சொன்னுன் (he said many things) = பலசொன்னுன்;
தன கை (one's own hand) = தனகை.

b) The ஆ endings

1) in verbo finito, e. g. உண்ணு they (ea) eat not;
2) in verbal nouns, e. g. உண்ணு things which do not eat;
3) in adverbial participles, e. g. உண்ணு not eating, without eating; and
4) in மியா (interj. of allocution), ஆமா (wild cow).

Note. These exceptions are restricted to அல்வழி. This is a connexion in which the noun appears in casu recto. The reverse is வேற்றுமை, a connexion in which the nouns appears in casu obliquo.

c) The உ endings

I. with regard to words composed of two short letters (in the Tamil sense; § 2, Note).

1) in the shortened form of the adject. participle, e. g. தரு (= தரும்) giving;
2) in the pronouns இது (this), அது (that), உது (that there);
3) in numerals, e. g. இரு (two);
4) in the abl. soc. with ஒடு (அவனொடு with him);
5) in the genit. with அது (அவனது of him).

II. with regard to words not composed of two short letters

6) in all instances not having, for a penultimate, one of the rough consonants without vowel (consequently in words like காசு, விறகு, எஃகு, வண்டு, தெள்கு, but not in words like காப்பு, பாக்கு, கற்பு, அச்சு, மட்டு, கூத்து) — at least when occurring in அல்வழி. In வேற்றுமை, we frequently see them comply with the general rule, especially when they have, for a penultimate, one of the soft consonants without vowel e. g. ண் (வண்டு bee, சிறுமை smallness: வண்டுச்சிறுமை the smallness of the bee).

d) The ஈ endings

in நீ (thou), and in பீ (excrement), when in casu recto.

e) The இ and ஐ endings

which are to be excepted, cannot be defined by rule. When they conclude low-caste words (§ 11) placed in casu obliquo or standing adjectively, they will be less liable to exception. (கிளி parrot, and கால் foot = கிளிக்கால்; கோடி new, and சீலை cloth = கோடிச்சீலை; but கிளிகால்நீட்டும் the parrot will stretch its leg, and கோடிசீலை 10,000,000 pieces of cloth). — இ in the adv. participle (e. g. சொல்லி saying), in இனி henceforth, தனி single, இப்படி, அப்படி thus, எப்படி how, — and ஐ as termination of the genitive (உடை = உடைய), and as that of the accusative, are never excepted. (போற்றிப்போனான் praising he went, — எப்படிச்செய்தான் how did he? — அவனுடைப்புத்தகம் his book, — அதைச்சொன்னான் he said that.)

Note. The rough consonants க, ச, த, ப are sometimes doubled also after ழ், ர், ய் (always after ய் in the participles ஆய் "becoming" and போய் "going").

NOUNS.

§ 11.

The noun (பேர் nomen) is either உயர்திணை high-caste, or அஃறிணை (§ 9, 4) not (high-) caste, i. e. low-caste. All words signifying personal beings (men, gods, demons) are high-caste, and all words signifying impersonal beings (animals, things, and abstract ideas) are low-caste. There are two numbers: ஒருமை singular, and பன்மை plural.

The subdivision of nouns into

I. ஆண்பால் ("male-part") masculine high-caste in the singular (மகன் son);
பெண்பால் ("female part"), feminine high-caste in the singular (மகள் daughter);
பலர்பால் ("several persons-part"), epicene high-caste in the plural (அரையர் kings, தேவிகள் queens);

II. ஒன்றன்பால் ("one things-part") low-caste in the singular (வீடு house);
பலவின்பால் ("several things-part") low-caste in the plural (வீடுகள் houses)

is of importance only with regard to the pronouns, and to the verb.

Note. All these பால் together are called ஐம்பால் ("the five-parts").

§ 12.

There is only one declension வேற்றுமை ("change") with eight terminations (உருபுகள் "shapes"), or ten, if the abl. soc., and the obliquus be reckoned as separate cases.

§ 13.

The flexional terminations (வேற்றுமையுருபுகள் "shapes of change") are as follows:

Obliquus.	Accusat.	Abl. instrum.	Abl. socialis.
இன்	ஐ	ஆல்	ஒடு
		ஆன்	ஓடு
			உடன்

Dat.	Abl. separationis.	Genit.	Abl. localis.	Voc.
கு	இலிருந்து	அது	இல்	ஏ
	இனின்று	உடைய	இடத்தில்	

The emphatical ê is frequently added to the following terminations ஆல், ஆன் — உடன், ஒடு, ஓடு — இல், and இட்த்தில் (e. g. ஆலே, உடனே); but it has almost lost its emphatical power.

Note I. The obliquus in இன் perhaps represents the most ancient form of nominal flexion, especially as it may be still inserted before the termination of any case (with the exception, of course, of the voc., a case originally not different from the nomin.), particularly in words not ending in ன். (இனை, இனால், இனோடு, இனுக்கு — or இற்கு, from இன்கு; § 9, 3 — இனிலிருந்து, இனுடைய, இனில்).

Note II. The abl. sep., in இலிருந்து, is composed of இல் (Note IV), and இருந்து ("being"), and that in இனின்று, of இல் and நின்று ("standing"; § 9, 5). — Also the abl. loc. in இல், and the obliquus in இன் are used in the sense of the abl. sep.

N o t e III. The obliq. in இன் often supplies the place of the genitive. — அது (properly the demonstr. pronoun) is the more ancient form of the genitive; sometimes even அ (the root of the before mentioned pronoun) is found (தனபதங்கள் = தனதுபதங்கள் one's own legs). — உடைய (tenseless partic. of உடை "possession") properly means "possessing" (அவனுடையவீடுகள் the he-possessing houses, i. e. the houses he possesses = his houses). — உடை itself is often used as the termination of the genitive.

N o t e IV. The termination of the abl. loc. in இல் is, properly speaking, a noun "house, place", and such are all the other terminations, used in the higher dialect; as for instance: பால் part, side, கடை place, இடை middle, தலை head, வாய் mouth, கண் eye, கால் foot, திசை region, வயின் place, வழி way, அகம் the inner part. — The most common termination of the abl. loc. is இடத்தில் (இடத்து — the obliq. of இடம் place; see § 14, II, a — and the above mentioned இல்).

N o t e V. Words in இ, ஐ, அன், ஆன், ஓன், அள் form their vocative in various ways:

1) நம்பி (our Lord!), நம்பீ, நம்பியே;
2) மங்கை (woman), மங்காய், மங்கா;
3) அய்யன் (master), அய்ய, அய்யா, அய்யாவே, அய்யாவோ, அய்யனே;
   பெருமன் (a great one), பெருமான்;
4) வண்ணான் (washerman), வண்ணா;
   வாயிலான் (possessor of a gate), வாயிலோயே;
5) மூத்தோன் (the old one), மூத்தோய்;
6) திங்கள் (moon), திங்காள்.

§ 14.

Although the flexional terminations do not vary, except for the sake of euphony, we can distinguish two declensions. The first comprehends such nouns as do not undergo any internal change, the second such as do. (Weak and strong form.)

I. Weak form.

a) Such as are polysyllables, or long monosyllables (பலன் reward, கால் leg).

Here only the termination of the dative undergoes a euphonical change. பலன் கு would be too hard, therefore the vowel contained in the following கு, viz உ, is inserted (பலனு கு), and the following க், in accordance with § 10, 3, doubled (பலனு க்கு = பலனுக்கு).

b) Such as are short monosyllables (கல் stone).

They double the last consonant before all terminations beginning with a vowel (கல் இன், கல்லின்), in accord. with § 10, 2. — As to the dative, we first get கல் கு, கலு கு (see above sub a), and then the inserted உ occasions not only the duplication of the following க் (கலு க்கு, see above sub a), but, in accordance with § 10, 2, also that of the preceding ல் (கல்லு க்கு = கல்லுக்கு).

c) Such as end in vowels.

α) இ, ஈ, ஐ (வரி line, தீ fire, கை hand).

Here the vowel ய் is inserted before all terminations beginning with a vowel: வரி ஐ, வரிய் ஐ = வரியை (in accord. with § 10, 1); but வரி கு, வரிக்கு (in accord. with § 10, 3).

β) உ, in words of two short letters, ஊ, ஓ, ஆ (நடு middle, பூ flower, கோ king, பிதா father).

Here the vowel வ் is inserted before all terminations beginning with a vowel: நடு ஐ, நடுவ் ஐ (in accord. with § 10, 1) = நடுவை; as to the dative, it should be நடு கு, நடுக்கு (in accord. with § 10, 3); but here the once inserted வ் is retained (நடுவ்), and so it becomes நடுவுக்கு (see above sub a).

d) உ, in words not composed of two short letters. (காது ear, திறப்பு opening).

Here the உ is left out before all terminations beginning with a vowel: காது ஐ, காத் ஐ (in accord. with § 8) = காதை.

II. Strong form.

a) Such as end in அம் (மரம் tree).

They form an obliquus by dropping ம், and adding த்து (மரம், மரத்து)[1]. To this form the terminations of all the other cases, exc. the voc., are joined; மரத்து ஐ, மரத்த் ஐ (in accord. with § 8) = மரத்தை.

b) டு and று in words not composed of two short letters (காடு wood, தகடு flat plate; — ஆறு river, வயிறு abdomen).

They form an obliq. by doubling the respective ட் and ற் (காட்டு[2] from காடு; ஆற்று[3] from ஆறு), and join to this form the terminations of all the other cases, exc. the voc., (காட்டு ஐ, காட்ட் ஐ, in accord. with § 8, = காட்டை).

Note. Words ending in u, and preceded by a rough letter with its corresponding soft one, sometimes form an obliquus by changing the latter into the former (ங் into க்; ஞ் into ச்; ந் into த்; ம் into ப்.

குரங்கு monkey, குரக்குக்கால் a monkey's foot; கழஞ்சு a weight, கழச்சுக்கோல் a measuring rod; மருந்து medicine, மருத்துப்பை a medicine bag; பாம்பு snake, பாப்புத்தோல் skin of a snake.

Words ending in ம் sometimes form an obliq. by merely dropping the ம் (மரம் கொம்பு, மரக்கொம்பு "tree-branch".)

§ 15.

A paradigm of the Tamil declension is here inserted. (Comp. § 13 and 14.)

---

1 Perhaps from மரம் அது (the termin. of the genit.), மரம்து (மரத்து).

2 Perhaps from காடு அது (the termin. of the genit.), காடது, காட்து (காட்டு).

3 Perhaps from ஆறு அது (the termin. of the genit.), ஆறது, ஆற்து (ஆற்று).

Tamil Declension

1.		2.	3.	
Nom.	Obliq.	Acc.	Abl. instr.	Abl. soc.
	இன்	ஐ	ஆல்	ஓடு
		the	through the	with the
Weak form.				
1) பலன் (§ 14, I, a.)	பலனின்	பலனை	பலனால்	பலனோடு
2) கல் (§ 14, I, b.)	கல்லின்	கல்லை	கல்லால்	கல்லோடு
3) வரி (§ 14, I, c, α.)	வரியின்	வரியை	வரியால்	வரியோடு
4) நடு (§ 14, I, c, β.)	நடுவின்	நடுவை	நடுவால்	நடுவோடு
5) திறப்பு (§ 14, I, d.)	திறப்பின்	திறப்பை	திறப்பால்	திறப்போடு
Strong form.				
6) மரம் (§ 14, II, a.)	மரத்தின்	மரத்தை	மரத்தால்	மரத்தோடு
7) காடு (§ 14, II, b.)	காட்டின்	காட்டை	காட்டால்	காட்டோடு
8) ஆறு (§ 14, II, b.)	ஆற்றின்	ஆற்றை	ஆற்றால்	ஆற்றோடு
With the insertion of the obliquus இன் be-				
9) கல்வி (§ 13, Note I.)	கல்வியின்	கல்வியினை	கல்வியினால்	கல்வியினோடு

[1] In nouns following the weak form, and ending in a vowel — genit., is prevailing (§ 12, Note III).

in the Singular.

4. Dat. கு to the	5. Abl. separ. இலிருந்து from the	6. Gen. உடைய of the	7. Abl. loc. இல் in the	8. Voc. ஏ O!
		Weak form.		
பலனுக்கு	பலனிலிருந்து	பலனுடைய	பலனில்	பலனே
கல்லுக்கு	கல்லிலிருந்து	கல்லுடைய	கல்லில்	கல்லே
வரிக்கு	வரியிலிருந்து	வரியின்[1]	விரியில்	வரியே
நடுவுக்கு	நடுவிலிருந்து	நடுவின்[1]	நடுவில்	நடுவே
திறப்புக்கு	திறப்பிலிருந்து	திறப்பின்[1]	திறப்பில்	திறப்பே
		Strong form.		
மரத்துக்கு	மரத்திலிருந்து	மரத்தின்[1]	மரத்தில்	மரமே
காட்டுக்கு	காட்டிலிருந்து	காட்டின்[1]	காட்டில்	காடே
ஆற்றுக்கு	ஆற்றிலிருந்து	ஆற்றின்[1]	ஆற்றில்	ஆறே

tween the root and the flexional termination.

கல்வியினுக்கு	கல்வியினிலிருந்து	கல்வியினுடைய	கல்வியினில்	கல்வியே

---

and in all nouns following the strong form, the use of இன், for the

§ 16.

By adding the syllable கள் to the singular, we get the plural.

விழி eye, விழிகள் eyes; விருந்து guest, விருந்துகள் guests; மலை mount, மலைகள் mounts; வாய் mouth, வாய்கள் mouths.

In some cases a euphonical change will take place.

பிதா father, பிதாக்கள் (not பிதாகள்), in accord. with § 10, 3.
குரு teacher, குருக்கள் (not குருகள்), in accord. with § 10, 3[1].
பெண்டு woman, பெண்டுக்கள் women (not பெண்டுகள்), in accord. with § 10, 3 (c, 6)[2].
முகம் face, முகங்கள் faces (not முகம்கள்), in accord. with § 9, 1.
கல் stone, கற்கள் (not கல்கள்) in accord. with § 9, 3.
நாள் day, நாட்கள் (not நாள்கள்) in accord. with § 9, 3.

Words of உயர்திணை in ன் change this into ர்.

மனிதன் man, மனிதர்; but பலன் reward, பலன்கள்.

They may even then add கள்:

மனிதர், and மனிதர்கள்.

Whenever they signify persons we ought to respect, they may assume மார்கள் (கள், the usual termination of the plural, affixed to the honorific syllable மார்).

தகப்பன் father, தகப்பன்மார்கள் fathers.

---

[1] After words consisting of two short letters and ending in உ, a following க, ச, த or ப is always doubled. Such a word is குரு.

[2] After words in உ, with a soft penultimate, in casu obliquo, க, ச, த or ப is doubled. Such a word is பெண்டு. But where is the casus obliquus? It is not improbable that the termination கள் originally was a noun signifying something like "multitude, heap," (woman-heap = women).

Sometimes the honorific மார் is affixed to the termination of the plural கள், (கள்மார்).

குரு teacher, குருக்கள்மார் teachers.

§ 17.

The flexional terminations in the plural do not differ from those in the singular. They are joined to the characteristic of the plural without any alteration either in themselves or in the noun, — except in the dative where கு becomes உக்கு (comp. § 14, I, a), unless the preceding ள் of the characteristic of the plural be, in accord. with § 9, 3, euphonically changed into ட், e. g. மனிதர்களுக்கு "to the men", or மனிதர்கட்கு[1] from மனிதர்கள்கு.

Declension of the plural.

Nom.	பலன்கள்	Dat.	பலன்களுக்கு
Obl.	பலன்களின்	Abl. mot.	பலன்களிலிருந்து
Acc.	பலன்களை	Gen.	பலன்களுடைய
Abl. instr.	பலன்களால்	Abl. loc.	பலன்களில்
Abl. soc.	பலன்களோடு	Voc.	பலன்களே

Note. The vocat. may also be formed by lengthening the a in கள் (பலன்காள்). Comp. § 13, Note V, 6.

[1] The dative in the singular, when the word ends in ள், may be similarly formed; வாள் sword, வாளுக்கு to the sword, or வாட்கு (வாள்கு).

PRONOUNS.

§ 18.

All the Dravida languages are, like the Tartar dialects, without relative pronouns.[1] As to the possessive pron., the genitive of the personal pronoun supplies its place. The Tamil Grammarians enumerate only interrogative pronouns, வினா (question) ச் சொல், and demonstrative pronouns, சுட்டு (pointing at) ச் சொல். The personal pronouns are reckoned among the latter.

§ 19.

The declension of the pronouns is nearly the same as that of the nouns. The obliquus however of the I. and II. person of what we call the personal pronouns (நான் I, நீ thou), and of the reflexive pronoun (தான் himself) is not marked by an external (நான் I, நானின் of me), but by an internal change, namely by lessening the phonetic mass of the casus rectus (நான் I, என் of me), and the dative of these same pronouns has அ inserted instead of உ (comp. § 14, a): என் கு, எனக்கு (not எனுக்கு). — As to அது "it, that" and இது "it, this", they should, as words of two short letters, follow § 14, I, c, β, but they generally follow § 14, I, d (as for instance அதில், இதில் "in it", not அதுவில், இதுவில்). The plural usually is அவை or அவைகள்; இவை

[1] So is also the Odshi-language in western Africa. See "Elemente des Akwapim-Dialects der Odschi-Sprache von H. N. Riis, Basel 1853."

or இவைகள், instead of அதுகள், இதுகள். Moreover the plurals அவை and இவை may form all their cases by joining the flexional terminations to அவற்று and இவற்று (a sort of obl.); e. g. அவைகளை and அவற்றை, இவைகளை and இவற்றை.

§ 20.

The சுட்டுச்சொல், when referring to the first person, is called தன்மை (own person) ப்பேர்ச்சொல்; when referring to the second person, முன்னிலை (standing before sc. the speaker) ப்பேர்ச்சொல்; when referring to the third person, படர்க்கை (extension, distance) ப்பேர்ச்சொல்.

§ 21.

ஆண் and பெண்பால்.

	Common form.		Honorific form.	
Nom.	நான் I,	நீ thou,	நாம் we,	நீர் you,
Obl.	என்	உன்	நம்	உம்
Acc.	என்னை	உன்னை	நம்மை	உம்மை
Abl. instr.	என்னால்	etc.	நம்மால்	etc.
Abl. soc.	என்னோடு		நம்மோடு	
Dat.	எனக்கு		நமக்கு	
Abl. mot.	என்னிலிருந்து		நம்மிலிருந்து	
Gen.	என்னுடைய		நம்முடைய	
Abl. loc.	என்னில்		நம்மில்	

பலர்பால்.

N.	நாங்கள் we,	நீங்கள் you,	Dat.	எங்களுக்கு	உங்களுக்கு
Obl.	எங்கள்	உங்கள்	A.m.	எங்களிலிருந்து	etc.
Acc.	எங்களை	உங்களை	Gen.	எங்களுடைய	
A. i.	எங்களால்	உங்களால்	A. l.	எங்களில்	
A. s.	எங்களோடு	உங்களோடு			

ஆண், பெண், and ஒன்றன் பால்.			பலர் and பலவின் பால்.
	Common form.	Hon. form.	
Nom.	தான் ipse, ipsa,	தாம்	தாங்கள் ipsi, ipsae,
Obl.	தன் ipsum,	தம்	தங்கள் ipsa,
Acc.	தன்னை	தம்மை	தங்களை
	etc.	etc.	etc.

ஆண்பால்.			பலர்பால்.
	Common form.	Honorific form.	
Nom.	அவன் he (that	அவர் he,	அவர்கள் they (those
Acc.	அவனை man),	அவரை	அவர்களை men),
	etc.	etc.	etc.

	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலவின்பால்.
Nom.	அவள் she,	அது it,	அவை, அவைகள் they,
Acc.	அவளை	அதை	அவற்றை, அவைகளை
	etc.	etc.	etc.

Note I. All the honorific forms are properly plurals. — Whenever நாம் is used as real plural (பலர்பால்), it includes the person spoken to, whereas நாங்கள் excludes it. (நாம் பாவிகள் I and you are sinners; நாங்கள் பாவிகள் I and my equals are sinners, not you.)

Note II. Also நீங்கள், and அவர்கள் may be used as honorific singulars.

Note III. When தாங்கள் is used as an honorific singular, it becomes a முன்னிலைப்பேர்ச்சொல் (they themselves = you), and is construed like நீங்கள் (நீங்கள் செய்தீர்கள், and தாங்கள் செய்தீர்கள் you did). The scale of politenes in allocution has the following gradations: நீ, நீர், நீங்கள், தாங்கள்.

Note IV. இவன், இவள், இது (he, this man; she, this woman; it, this thing) follows the declension of அவன், அவள், அது.

Note V. The pronoun தான் is, in poetical writings, often added to substantives, without changing the sense. The flex-

ional terminations are then added to the pronoun, not to the noun. *மனிதன் தன்னில்* (or *தனில்*) = *மனிதனில்* in homine, *மனிதன் தன்னை* (or *தனை*) = *மனிதனை* hominem.

A similar use is made of the pronoun *அது*, with regard to words of *ஒன்றன்பால்* (*மரமது* = *மரம்* the tree; *மரமதில்* = *மரத்தில்* in the tree).

§ 22.

The வினச்சொல் எவன் or யாவன் who? (எவர், எவர்கள், எவள், எது, எவை) is declined in the same manner as அவன் (அவர், அவர்கள், அவள், அது, அவை).

§ 23.

The demonstrative letters அ, இ, எ, from which the pronouns அவன், இவன், எவன் are formed, are used adjectively. A following consonant is doubled, and to a following vowel a double வ் is prefixed (Comp. § 10, 1).

அ மனிதன் = *அம்மனிதன்* that man, *இ மனிதன்* = *இம்மனிதன்* this man, *எ மனிதன்* = *எம்மனிதன்* what man?
அ ஊர் = *அவ்வூர்* that village, *இ ஊர்* = *இவ்வூர்* this village, *எ ஊர்* = *எவ்வூர்* what village?

They make adjective pronouns also when they are lengthened into அந்த, இந்த, எந்த. A following க, ச, த or ப is doubled (§ 10, 3), and to a following vowel வ் is prefixed (§ 10, 1).

இந்த மனிதன் = *இந்தமனிதன்* this man,
அந்த பெண் = *அந்தப்பெண்* that woman,
எந்த ஊர் = *எந்தவூர்* what village?

They may be formed also into அன்ன, இன்ன, என்ன "of that kind — of this kind — of what kind? what? (quid? or rather quae?)"

அன்னமனிதன் a man of that kind, such a man;
இன்னபெண் a woman of this kind, such a woman;
என்னசொன்னீர்கள் what have you said?

Note. என்ன is properly speaking, a neuter noun (வினைக்குறிப்புப்பேர், பலவின்பால்; see § 44). — Forms like என்னத்தாலே "through what?" are derived from என்னம் "what". — In the higher style also அன்ன and இன்ன (usually வினைக்குறிப்புமுற்று-participles; see § 44) occur as neuter nouns (வினைக்குறிப்புப்பேர், பலவின்பால்).

§ 24.

The addition of உம் ("and") to an interrogative pronoun produces the sense of "every".

எவனும் every one, யாவையும் all things, எவ்வகையும் every sort, எந்தமனிதனும் every man.

The addition of ஆகிலும், ஆனாலும் ("even if it should happen"), to an interrogative pronoun produces the sense of "any one" sc. among many.

எந்தமனிதனாகிலும் any man, எம்மனிதனானாலும் any man.

Note. The flexional terminations are affixed to the noun, not to உம் (ஆகிலும் or ஆனாலும்); e. g. எந்தமனிதனையும் (not எந்தமனிதனுமை) hominem quemlibet.

NUMERALS.

§ 25.

The cardinal numbers[1] (எண்ணின்பேர் = "nouns of number") are these:

---

[1] For the characters see Appendix I.

ஒன்று	1	முப்பத்தொன்று	31
இரண்டு	2	நாற்பது	40
மூன்று	3	ஐம்பது	50
நாலு	4	அறுபது	60
ஐந்து	5	எழுபது	70
ஆறு	6	எண்பது	80
எழு	7	தொண்ணூறு[1]	90
எட்டு	8	நூறு	100
ஒன்பது	9	நூற்றொன்று	101
பத்து	10	நூற்றிரண்டு	102
பதினொன்று	11	நூற்றுப்பத்து	110
பன்னிரண்டு	12	நூற்றிருபது	120
பதின்மூன்று	13	நூற்றுமுப்பது	130
பதினாலு	14	இருநூறு	200
பதினைந்து	15	முந்நூறு	300
பதினாறு	16	நானூறு	400
பதினேழு	17	தொள்ளாயிரம்[2]	900
பதினெட்டு	18	ஆயிரம்	1000
பத்தொன்பது	19	ஆயிரத்தொன்று	1001
இருபது	20	ஆயிரத்தொருநூறு	1100
இருபத்தொன்று	21	ஆயிரத்திருநூறு	1200
இருபத்திரண்டு	22	இரண்டாயிரம்	2000
இருபத்துமூன்று	23	பதினாயிரம்	10,000
இருபத்துநாலு	24	இருபதினாயிரம்	20,000
இருபத்தைந்து	25	நூறாயிரம் or இலட்சம்	100,000
இருபத்தாறு	26	இருநூறாயிரம்	200,000
இருபத்தேழு	27	பத்துநூறாயிரம்	1,000,000
இருபத்தெட்டு	28	இருபதுநூறாயிரம்	2,000,000
இருபத்தொன்பது	29	கோடி	10,000,000
முப்பது	30		

[1] தொண்ணூறு = தொள் நூறு a "hundred with a hole", as one decade is wanting.

[2] "A thousand with a hole", as one hundred is wanting.

They are as nouns regularly declined, whenever they stand alone or are placed after the respective substantive, which then remains undeclined:

> ஒன்றில் in one (thing), மரம் ஒன்றில் in one tree.

When they are placed adjectively before the respective substantive, ஒன்று must, and இரண்டு and ஏழு can be changed in ஓர், ஈர், ஏழ் before vowels:

> ஓராள் one person, ஈராயிரம் 2000, ஏழாயிரம் 7000.

and in ஓர் or ஒரு (ஈர் or இரு, ஏழ் or எழு) before consonants:

> ஓர் மனிதன் and ஒரு மனிதன் one man, ஈர் மரம் and இரு மரம் two trees, ஏழ் கடல் the seven seas, and எழுக்கலம் seven kalam (a measure).

Also the following numbers, when used as adjectives, may undergo a change:

மூன்று = மூ before a vowel: மூ அரசர் (மூவரசர், § 10, 1) "three kings" and = மு before a consonant, which then is doubled: மு நூறு = முந்நூறு "three hundred".

நாலு = நால்: நால் கலம் (நாற்கலம், § 9, 3) "four kalam".

ஐந்து = ஐ before a vowel: ஐ ஆயிரம் (ஐயாயிரம், § 10, 1) "five thousand", and before a consonant, which then is doubled (ஐ வண்ணம் = ஐவ்வண்ணம் "five colors"), — or preceded by the corresponding nasal, in case it belongs to the rough letters (ஐம்பொறி the five organs of sense, ஐங்கலம் five kalam).

ஆறு = அறு: அறுகலம் six kalam.

எட்டு = எண் [1] (எண்கலம் eight kalam).

---

[1] எண் means also "number". Perhaps they originally counted only as far as 8; for பத்து "ten" seems to be derived from the Sanscr. "pankti", and ஒன்பது "nine" is a composition of ஒன்று (one) and பத்து (ten), i. e. one (deducted from) ten = nine. (Compare my remarks to தொண்ணூறு 90, and தொள்ளாயிரம் 900, on the preceding page.)

Note I. In multiplications it is customary to place the larger number before the smaller one (ஏழுமூன்று 7 times 3 = 21), except in poetry where we find also the reverse.

Note II. The particle உம், when added to any number, produces the sense of completion (ஐம்பொறி the five senses; by "ஐம்பொறியும்" the five senses are characterised as something complete, as a whole).

§ 26.

Distributive numerals are formed from the 10 digits, with the exception of 9.

ஒவ்வொன்று one by one,
இவ்விரண்டு two and two,
மும்மூன்று three and three,
நந்நாலு four and four,
ஐவைந்து five and five,
அவ்வாறு six and six,
எவ்வேழு seven and seven,
எவ்வெட்டு eight and eight,
பப்பத்து ten and ten.

Note. The mode of formation is this. The first letter of the respective number is prefixed — if long, in its shortened form. In case the number begins with a vowel, two வ் (one வ் only with regard to ஐந்து) are inserted, and when it begins with a consonant, this is doubled.

§ 27.

Ordinal numbers, as adjectives, are formed by adding ஆம் (the future participle of ஆ to become, "that which will become or be") to the card. number.

இரண்டாம் the second, இரண்டாம்கவி the second verse;
மூன்றும் the third, மூன்றும் அதிகாரம் the third chapter.

Ordinal numbers, as adverbs, are formed by adding ஆவது (verbal noun from ஆ "something that will become or be"):

இரண்டாவது secondly, மூன்றுவது thirdly.

Ordinal numbers, as nouns, are formed by adding

ஆனவன் ("he who has become or is") etc. to the adverbial form.

இரண்டாவதானவன் the second (in rank).

Sometimes also by adding ஆன் to the form of the ordinal number:

பத்தான் the tenth.

Note. Instead of ஒன்றும்[1], ஒன்றானவன், ஒன்றாவது, they say முதலாம்[2], முதலானவன், முதலாவது "the first, the first man, firstly", and wherever ஒன்று appears in composition, it is converted into ஓர், in order to receive the before mentioned affixes: பதினொன்று eleven, பதினோராம் (not பதினொன்றும்) the eleventh etc.

§ 28.

Among the indefinite numerals, பல "several", and சில "some" are adjectives. — எல்லாம், சகலமும்[3], அனைத்தும், முழுவதும், முழுமையும் "all" are neuter nouns; they are declined (compare § 24, Note), and placed after the respective substantive, which remains undeclined.

Nom.	சகலமும்,	முழுமையும்,	அனைத்தும்,	முழுவதும்.
Acc.	சகலத்தையும்,	முழுமையையும்,	அனைத்தையும்,	முழுவதையும்.
	(like மரம்)	(like வரி)	(like காது)	(like காது)
	§ 15.	§ 15.	§ 15.	§ 15.

Note. Also எல்லாம் may affix the particle உம், and then be declined like சகலமும் (acc. எல்லாத்தையும்), or, taking the termination of the plural, follow the declension of அவை — § 21 — (acc. எல்லாவற்றையும்).

எல்லாம், சகலமும், and அனைத்தும், may be formed also into nouns of பலர்பால்.

---

[1] This means rather "unique".

[2] முதல் means beginnining.

[3] உம் in this and in the foll. num. is the conjunction. Comp. § 25, Note II.

Nom. எல்லாரும், சகலரும், அனைவரும் all (men and women).
Acc. எல்லாரையும், சகலரையும், அனைவரையும்.

(Compare § 24, Note.)

Note. எல்லாம் and சகலம் may be placed adjectively before the respect. substantive. They then drop the ம் and require உம் at the end of the subst. (எல்லாமனிதர்களும், சகலமனிதர்களும் all men).

VERBS.

§ 29.

The personal affixes (விகுதி, from the Sanscr. vikrti "change") of the verb (வினைச்சொல் "word of action") are the personal pronouns themselves, mostly in a shortened form.

ஆண் and பெண்பால:
- என் (என், அன், அனன்[1]) from நான் I,
- ஆய் (இ, ஐ, அனை[1]) from நீ thou,
- ஈர் from நீர் thou,

ஆண்பால் — ஆன் (அனன்[1]) from அவன் he,
பெண்பால் — ஆள் (அனள்[1]) from அவள் she,
ஒன்றன்பால் — அது remains அது it,

பலர்பால்:
- ஓம் (ஆம், அம், அனம்[1], எம், அனெம்) from நாம் we,
- ஈர்கள் (ஈர், இர், அனிர்[1]) from நீங்கள், நீர் you,
- ஆர்கள் (ஆர், அர், அனர்[1]) from அவர்கள், அவர் they,

பலவின்பால் — அன (அ) from அவை they.

They are joined to the root, after the characteristic of the respect. tense (e. g. கின்ற் or கிற் for the present, த் for the past, and வ் for the future) has been inserted.

---

[1] அன் in the beginning of this word is a mere lengthening particle.

Present Tense (நிகழ்காலம்).

Root.	Char. of the Tense.	Pers. affix.	
செய்	கின்ற்	ஏன்	செய்கின்றேன் I do,
செய்	கின்ற்	ஆய்	செய்கின்றாய் thou doest,
செய்	கின்ற்	ஈர்	செய்கின்றீர் thou doest,
செய்	கின்ற்	ஆன்	செய்கின்றான் he does,
செய்	கின்ற்	ஆள்	செய்கின்றாள் she does,
செய்	கின்ற்	அது	செய்கின்றது it does,
செய்	கின்ற்	ஓம்	செய்கின்றோம் we do,
செய்	கின்ற்	ஈர்கள்	செய்கின்றீர்கள் you do,
செய்	கின்ற்	ஆர்கள்	செய்கின்றார்கள் they do,
செய்	கின்ற்	அன	செய்கின்றன they do.

Past Tense (இறந்தகாலம்).

செய்தேன் I did,
செய்தாய் thou didst,
செய்தீர் thou didst,
செய்தான் he did,
செய்தாள் she did,
செய்தது it did,
செய்தோம் we did,
செய்தீர்கள் you did,
செய்தார்கள் they did,
செய்தன they did.

Fut. Tense (எதிர்காலம்).

செய்வேன் I shall do,
செய்வாய் thou wilt do,
செய்வீர் thou wilt do,
செய்வான் he will do,
செய்வாள் she will do,
செய்யும் it will do,
செய்வோம் we shall do,
செய்வீர்கள் you will do,
செய்வார்கள் they will do,
செய்யும் they will do.

Note. The ஒன்றன்பால் as well as the பலவின்பால் of the future is marked by உம் (செய்யும் it will do, and they — ea — will do), instead of வது and வன (செய்வது and செய்வன; the former of which is the ஒன்றன்பால் of a verbal noun, whereas the latter is the corresponding பலவின்பால் "a thing which will do", and "things which will do". This rule regards those verbs that follow the weak form of conjug., as well as those that follow the middle one (§ 30). — In verbs which follow the strong form of conjug. (§ 30), க்கும் (நடக்கும் "it will walk", and "they — ea — will walk") is put instead of ப்பது and ப்பன (நடப்பது, and நடப்பன, the former of which means

again "a thing which will walk", whereas the latter signifies "things which will walk").

§ 30.

There is a strong, a weak, and a middle form of conjugation. The strong one has ப்ப் in the future, the weak one வ், and the middle one ப்.

Note I. The weak form of conjug. naturally represents the intransitive, and the strong form the transitive verb, — although with many exceptions, unless the same root can be conjugated in both ways, in which case there is no exception (அழிவேன் I shall grow corrupt, but அழிப்பேன் I shall corrupt).

Note II. Verbs which follow the middle form, generally end in ன், ண், ல் or ள்.

Note III. All verbs belonging to the third class, end in உ, — but not all ending in உ, belong to the third class. Such as consist of three syllables (முடுகு hasten), — such as are composed of two letters (in the sense of the Tamils, § 2, Note) with a long penultimate, and a final உ which cannot ad libitum be thrown off from the root (நீடு lengthen, but not மாளு perish; for instead of மாளு we may put மாள்; see also Note V), — and such as have, for a penultimate, a simple consonant either of the rough or of the soft class (நீக்கு take away, நம்பு believe) are, for the most part, liable to being conjugated in the manner of the third class.

Note IV. Verbs of two short letters, ending in கு, டு or று, and following the weak form of conjug., belong to the fourth class.

Note V. Verbs ending in ரு and ழு, and at the same time in ர் and ழ் (தவிரு and தவிர் recede, வாழு and வாழ் proper), generally belong to the second class.

Note VI. Verbs of the seventh class mostly end in அ.

I. Weak

	Present.	Past.	Future.	Root.[2]
1)	கின்ற், கிற்[1]	த்	வ்	செய் (do)
2)	கின்ற், கிற்	ந்த்	வ்	அறி (know)
3)	கின்ற், கிற்	இன்	வ்	ஆக்கு (make)
4)	கின்ற், கிற்	The last cons. doubled.	வ்	நகு (laugh)

II. Middle

	Present.	Past.	Future.	Root.
5)	கின்ற், கிற்	த்	ப்	தின் (eat)

III. Strong

	Present.	Past.	Future.	Root.
6)	க்கின்ற், க்கிற்	த்த்	ப்ப்	தீர் (finish)
7)	க்கின்று, க்கிறு	ந்த்	ப்ப்	நட (walk)

---

[1] கிற் (properly கிறு) is shortened from கின்று, which is perhaps composcd of க் and இன்று "to day, now", for க் (கு) originally seems to have expressed the future (compare old forms like செய்கு I will do). There is still another characteristic of the present, common to all the three forms of conjugation ஆ நின்று (செய் ஆ நின்று என் = செய்யா நின்றேன் "I do" and so on). நின்று is the past of நில் to stand, and ஆ is either the charact. of the negative participle (see § 39), common to all the three forms of conjugation (செய்யாநின்றேன், properly "I stood not doing", but I now do), or it is the characterisfic of an ancient adver-

form.

Present.	Past.	Future.
செய்கின்றேன் I do,	செய்தேன் I did,	செய்வேன் I shall do,
அறிகின்றேன் I know,	அறிந்தேன் I knew,	அறிவேன் I shall know,
ஆக்குகின்றேன் I make,	ஆக்கினேன்[3] I make,	ஆக்குவேன் I shall m.,
நகுகின்றேன் I laugh.	நக்கேன் I laughed.	நகுவேன் I shall laugh.

form.

தின்கின்றேன் I eat,	தின்றேன் I eat, (inst. of தின்தேன், see § 9, 4.)	தின்பேன் I shall eat.

form.

தீர்க்கின்றேன் I finish,	தீர்த்தேன் I finished,	தீர்ப்பேன்[4] I shall fin.,
நடக்கின்றேன் I walk,	நடந்தேன் I walked,	நடப்பேன்[4] I shall w.

---

bial participle (I placed myself into the position of doing); see § 35, Note.

[2] See § 31.

[3] The ஒன்றன்பால் "it made" would regularly be ஆக்கு இன் அது = ஆக்கினது, but this is contracted into ஆக்கிற்று (ஆக்கினது, ஆக்கின்து, ஆக்கிற்று; § 9, 4), whereas the uncontracted form is the ஒன்றன்பால் of a verbal noun "something which made". (Compare § 29, Note.)

[4] The affix of ஒன்றன்பால் and பலவின்பால் is க்கும்; see § 29, Note.

§ 31.

The imperative (ஏவல் "command") in the singular is the root (பகுதி from the Sanscr. prakrti) itself[1]. The affixes உம் and உங்கள் form the honorific and the plural.

நீ செய் do thou! நீர் செய்யும் do you (honor.)!
நீங்கள் செய்யுங்கள் do you (plur.)!

Note. Another form of the imper. is identical with that of the negative voice[2] (§ 39).

செய்யாய் do thou (and "thou doest not")!
செய்யீர் do you (and "you do not")!
செய்யீர்கள் do you (and "you do not")!

We find even ஆக "may it happen!" (see § 32) affixed to this form: செய்யாயாக may you do!

§ 32.

The optative (வியங்கோள் "all-comprehension", because it does not, like the ஏவல், refer only to the second person) is formed by adding க[3] to the root. This form is however restricted to verbs of the weak or of the middle form; verbs of the strong f. use the infinit. (§ 36) in an optative sense.

நான் / நீ / அவன் / etc. } செய்க may I, thou, he do!

[1] In its historical, not always in its original shape.

[2] Perhaps because the expression "You do not" may imply the command "But you ought to do".

[3] This க is perhaps the original termination of the infin. (in the weak and in the middle f.) which now is weakened into a mere அ (see § 36).

Also the future tense with ஆக (infin. of ஆ "be-come") is used in an optative sense.

செய்வேனாக [1] may I do,
செய்வாயாக mayst thou do.

§ 33.

The participles in Tamil as well as in other Dravida languages are of two kinds: adjective (பெயரெச்சம் "defective nouns"), and adverbial (வினையெச்சம் "defective verbs").

§ 34.

The adjective participles of the present and of the past are gained by adding அ to the characteristics of the respective tenses, — whereas the ஒன்றன்பால் of the finite verb in the future represents at the same time the partic. of this tense.

செய்கின்ற் அ = செய்கின்ற who or which does,
செய்த் அ = செய்த who or which did,
செய்யும் who or which will do (besides "it will do").

§ 35.

The adverbial participle has no form peculiar to the present, and that referring to the future is now little used.[2]

The latter one is in form identical with the III. pers. masc. sing. fut.

---

[1] Properly ஆக "may it happen!" (The infin. ஆக itself is something between imp. and opt.) — செய்வேன் "that I shall do".

[2] It is still in common use in phrases like this: நான் செய்வானேன் (Prop. Ego facturus cur?) "Why should I do?

செய்வான் in order to do ("as one that will do"),
நடப்பான் in order to walk ("as one that will walk").

The adverbial participle referring to the past tense is formed by adding (or rather restoring) உ to the characteristic of the past tense[1]:

செய்த் உ = செய்து having done (doing),
நடந்த் உ = நடந்து having walked (walking);

except in verbs of the third class (ஆக்கு to make), where the final ன் of the characteristic of the tense — இன் — is dropped:

ஆக்கின், ஆக்கி having made (making).

Note. There is also an ancient adverbial participle in ஆ (செய்யா = செய்து), in form identical with the adject. participle of the negative voice (§ 39). Perhaps the ஆ in both was originally one and the same, — the root of that verb which means "to become". (A thing which comes into existence, partly is, and partly is not.)

§ 36.

The addition of க்க to the root forms the infinitive in verbs following the strong form of conjugation, — and of a mere அ in verbs following the weak or the middle form.

---

[1] The verb. form in து, e. g. செய்து (செய் அது perhaps "something endowed with what the root செய் signifies, i. e. something doing") originally seems to have been used for all the forms of the finite verb in the sing. (நான் செய்து I doing, நீ செய்து thou doing etc.), — and செய்தும் (செய்து உம்) in the plural (நாம் செய்தும், நீங்கள் செய்தும்); செய்து in the sense of "I did", and செய்தும் in the sense of "we did", is still found in the ancient dialect. Probably the personal affixes were added later (செய் து என் = செய்தேன் I did etc.). In Malayalam the personal affixes are not yet used in prose.

I. நட walk, நடக்க to walk,
II. செய் do, செய்ய (the double ய் according to § 10, 2),
அடை obtain, அடைய (the ய inserted accord to § 10, 1),
அழு weep, அழ (the final உ dropped against § 10, 1).

§ 37.

There is still a very peculiar kind of வினையெச்சம், a sort of conditional mood, which partakes of the character of nouns as far as it is formed — partly by adding the termination of the obliquus in இன் or of the abl. loc. in இல் to the root, in verbs belonging to the weak or to the middle form of conjugation:

> செய் இன் = செய்யின், செய் இல் = செய்யில் "If I (he, we etc.) should do";

and to the ancient termination of the future (க்கு), in verbs following the strong form:

> நடக்கு இன் = நடக்கின், நடக்கு இல் = நடக்கில் "If I (he, we etc.) should walk";

— partly by adding the termination of the abl. instr. to the characteristic of the past tense:

> செய்த் ஆல் = செய்தால் "If I (he, we etc.) should do."
> ஆக்கின் ஆல் = ஆக்கினால் "If I (he, we etc.) should make."

Note. செய்தால் means properly "by doing"; செய்யில் "in doing"; செய்யின் "from doing".

§ 38.

By adding உம் to the terminations இன், இல் and ஆல், a general subjunct. with "although" is obtained:

> செய்யினும் செய்யிலும், செய்தாலும் "Although I (he, we) should walk."

A similar subjunctive is formed by adding உம் to the adverbial participle referring to the past tense (§ 35):

செய்து உம் = செய்தும் although I (he, we etc.) did.
ஆக்கி உம் = ஆக்கியும் although I (he, we etc.) made.

Note. The latter form supposes a fact, whereas the first mentioned form implies a supposition.

§ 39.

Thus far of the active voice in its positive form. There is also a negative one (எதிர்மறை "counter-word") with only one tense for all times, formed by adding the personal affixes to the root without the intervention of the temporal characteristic:

செய் என் = செய்யேன் I do not,
செய் ஆய் = செய்யாய் thou doest not,
செய் ஈர்கள் = செய்யீர்கள் you do not etc.

Note. The ஒன்றன்பால் ends in ஆது (instead of அது), and the பலவின்பால் in ஆ (instead of அ or அன): செய்யாது it does not (not செய்யது), and செய்யா they (sc. ea) do not (not செய்ய)[1].

[1] ஆது and அ in these forms are propably contractions of ஆ அது and ஆ அ; for it seems that the characteristic of the negative originally was ஆ (to be inserted between the root, and the personal affix). See § 35, Note. Compare the adj. part. of the negat. voice (செய்யா not doing), where that characteristic is still preserved, — and the Telugu conjugation, where it is still found in a shortened form throughout all persons and numbers in the finite verb:

Padu-dunu I fall,	Pada-nu I fall not,
Padu-duvu thou fallest,	Pada-vu thou fallest not,
Padu-nu he falls,	Pada-du he falls not,
Padu-dumu we fall,	Pada-mu we fall not,

The adverb. partic. is formed by adding ஆது (or ஆமல்), and the adject. partic. by adding ஆத (or ஆ) to the root[1]:

செய் ஆது = செய்யாது not doing,
செய் ஆத = செய்யாத not doing.

Here is a tabular view of the negative, together with the positive, for the sake of comparison.

Positive.			Negative.
Present.	Past.	Future.	Common tense.
செய்கின்றேன் I do,	செய்தேன் I did,	செய்வேன் I shall do,	செய்யேன் I do not,
செய்கின்றாய்	செய்தாய்	செய்வாய்	செய்யாய்
செய்கின்றான்	செய்தான்	செய்வான்	செய்யான்
செய்கின்றாள்	செய்தாள்	செய்வாள்	செய்யாள்
செய்கின்றது	செய்தது	செய்யும்	செய்யாது
செய்கின்றோம்	செய்தோம்	செய்வோம்	செய்யோம்
செய்கின்றீர்கள்	செய்தீர்கள்	செய்வீர்கள்	செய்யீர்கள்
செய்கின்றார்கள்	செய்தார்கள்	செய்வார்கள்	செய்யார்கள்
செய்கின்றன	செய்தன	செய்யும்	செய்யா
	Adj. Part.		
செய்கின்ற doing,	செய்த done,	செய்யும் being about to do,	செய்யாத (செய்யா) not doing.
	Adv. Part.		
	செய்து having done,	செய்வான் in order to do,	செய்யாது (செய்யாமல்) not doing.

Positive.		Negative.
Imp.	செய் do thou!	செய்யாதே do thou not!
	செய்யும் (honor.)	செய்யாதேயும் (honor.)
	செய்யுங்கள் (plur.)	செய்யாதேயுங்கள் (plur.)

Padu-duru you fall, — Pada-ru you fall not,
Padu-duru they fall, — Pada-ru they fall not,
Padu-nu they fall, — Pada-vu they fall not.

[1] In ஆது and ஆத we propably have the characteristic of the neg. voice (ஆ), and the characteristic of the past tense (த்). Thus செய்யாது corresponds to செய்து, and செய்யாத to செய்த.

§ 40.

Another negative — even more general, because referring also to all persons, genders and numbers — is gained by adding இல்லை "not" to the ஒன்றன் பால் of the ஐம்பால்-verbal noun of the present tense (§ 50):

நான் (நாம் etc.) செய்கிறதில்லை (செய்கிறது இல்லை) I (we etc.) do not, did not, shall not do. (Properly "The I-doing is not").

By subjoining இல்லை to the infinitive, a negative of the past tense for all persons, genders, and numbers is gained.

நான் (நாம் etc.) செய்யவில்லை (செய்ய இல்லை) I (we etc.) have not done.

§ 41.

A complete negative may be formed by adding the verb இரு "to be" (இருக்கிறேன் I am, இருந்தேன் I was, இருப்பேன் I shall be) to the negative adverbial participle in ஆது (or ஆமல்):

செய்யாது இருக்கிறேன் = செய்யாதிருக்கிறேன் I do not,
செய்யாது இருந்தேன் = செய்யாதிருந்தேன் I did not,
செய்யாது இருப்பேன் = செய்யாதிருப்பேன் I shall not do,
செய்யாது இருந்தால் = செய்யாதிருந்தால் If I (we etc.) should not do.

Note. It is still more common to use போ go! (போகிறேன் I go, போனேன் I went, போவேன் I shall go) in the same way, and to add the emphatical particle ஏ to the termination of the adverb. part. in ஆது (ஆதே):

செய்யாதே போனேன் I did not do,
செய்யாதே போனால் If I (we etc.) should not do.

§ 42.

The passive voice is formed by adding the verb படு to suffer (படுகிறேன் I suffer, பட்டேன் I sufefred, படுவேன் I shall suffer) to the infinitive:

அடிக்க[1]ப்படுகிறேன் I am beaten,
அடிக்கப்படுகிறாய் thou art beaten,
அடிக்கப்பட்டேன் I was beaten,
அடிக்கப்படுவேன் I shall be beaten,
அடிக்கப்படேன் I am not beaten etc.;

or the verb பெறு to get (பெறுகிறேன், பெற்றேன், பெறுவேன்):

அடிக்கப்பெறுகிறேன் I am beaten.

A passive may be formed also by subjoining the verb உண்[2] to eat (உண்கிறேன் I eat, உண்டேன்[3] I ate, உண்பேன் I shall eat) to substantives, especially to such as are formed from a verb (see § 49):

அறுப்புண்டேன் I was cut off (அறுப்பு from அறு "to cut off");

or are identical with the verbal root (see § 49):

அறையுண்பேன் I shall be beaten (அறை verbal root, and noun — "to slap" and "a slap").

§ 43.

Some verbs may be made causal by inserting certain letters after the root — ப்பி in verbs following the strong or the middle form of conjugation:

---

1 The ப் is doubled in accord. with § 10, 3 (a, 1).

2 The verbs "to get" and "to eat" serve also in Bengali to form a passive (pâite and khâite). See "Three Ling. Dissert. by Chev. Bunsen, Dr. Charles Meyer, and Dr. M. Müller" page 347.

3 Instead of உண்தேன் § 9, 4.

நட to walk, நடப்பி;

and வி, in verbs following the weak form:

செய் to do, செய்வி.

They always follow the strong form of conjugation (class 6):

நடப்பிக்கிறேன் I cause to walk, செய்விக்கிறேன் I cause to do,
நடப்பித்தேன் I caused to walk, செய்வித்தேன் I caused to do,
நடப்பிப்பேன் I shall c. to w. செய்விப்பேன் I shall c. to do.

Instead of ப்பி or வி, some verbs — whether following the strong or the weak form — insert the letters த்து:

படுகிறேன் I suffer, படுத்துகிறேன் I cause to suffer,
கிடக்கிறேன் I lie down, கிடத்துகிறேன் I cause to lie down.

These always follow the weak form (class 3):

படுத்துகிறேன், படுத்தினேன், படுத்துவேன்.

Note. Causal verbs are formed also by a more internal change of the root:

1) Roots in டு or று double the last consonant (ஓடுகிறேன் I run, ஓட்டுகிறேன் I cause to run; ஏறுகிறேன் I ascend, ஏற்றுகிறேன் I cause to ascend).

2) Roots in ங்கு and ம்பு change the preceding soft letter into the following rough one (ங் in க், and ம் in ப்):

முழங்குகிறது it sounds, முழக்குகிறது it causes to sound,
எழும்புகிறான் he rises, எழுப்புகிறான் he causes to rise.

Also these follow the weak form (class 3).

§ 44.

There are some roots in உ and இ, used adjectively (அரு difficult, இனி sweet), from which a kind of verb (வினைக்குறிப்புமுற்று "action-intimating fini-

tum") may be formed that, like the negative, is tenseless, and consequently affixes the personal terminations (partly in a somewhat ancient form) without the intervention of the temporal characteristics. (A final உ is changed into இ; e. g. பெரு "great" into பெரி).

Verbum finitum.

பெரி ஏன் = பெரியேன் I am a great man,
பெரி ஐ = பெரியை thou art a great man,
பெரி அன் = பெரியன் he is a great man,
பெரி அள் = பெரியள் she is a great woman,
பெரி து (அது) = பெரிது (பெரியது) it is a great thing,
பெரி எம் = பெரியேம் we are great men,
பெரி ஈர் = பெரியீர் you are great men,
பெரி அர் = பெரியர் they are great men,
பெரி அ (அன) = பெரிய (பெரியன) they are great things.

Participle.

பெரிய being great.

Also nouns may become வினைக்குறிப்புமுற்று; e. g. கண் eye:

கண்ணேன் I possess an eye, கண்ணை thou possessest etc., கண்ணன் he etc., கண்ணள் she etc., கட்டு (instead of கண்து see § 9, 4) it etc., கண்ண (partic.) having eyes.

They often join the person. terminations to the obliquus; e. g. வில்லின் (obliqu. of வில் bow), and முகத்து (obliqu. of முகம் face):

வில்லினேன் I am an archer, வில்லினை thou etc,. வில்லினன் he etc., வில்லினள் she etc., வில்லிற்று (instead of வில்லின்து, see § 9, 4) it etc.
முகத்தேன் I have a face, முகத்தை thou etc., முகத்தன் he etc., முகத்தள் she etc., முகத்தது it etc., — முகத்த (partic.) having a face.

These verbs may be also declined; they then are called வினைக்குறிப்புப்பேர் ("action - intimating nouns"), as for instance:

பெரியேன் I am a great man, பெரியேனை me who am a great man, பெரியேனால் through me who am a great man, and so on.

பெரியை thou who art a great man, பெரியையை thee who art etc.

பெரியன் he who is a great man, பெரியனை him who is a great man, பெரியனால் through him who etc.

Note. Any finite verb may be considered as a noun, and consequently declined. It then receives the name வினைப்பேர் ("verb - noun"):

நடந்தேன் "I walked" and "I who walked", நடந்தேனை me who walked etc.; — நடந்தான் "he walked" and "he who walked", நடந்தானால் through him who walked etc.

ADJECTIVES AND ADVERBS.

§ 45.

Adjectives and adverbs are called in Tamil உரிச்சொல் ("property - word"), and when distinguished, the former receives the name of பேருரிச்சொல் ("noun - property - word"), the latter that of வினையுரிச்சொல் ("verb - property - word").

§ 46.

They may be arranged into the following groups:

A.

1) பல [1] (from வல் power?) several, சில [1] (from சில் fewness) some, நல்ல [1] (from நல் goodness) good;

---

[1] A sort of tenseless participle. See § 44.

2) பொது (common), மறு other (மற்ற் [3] before vowels), வேறு other (வேற்ற் [3] before vowels).

B.

1) இனி, இனிய [1] sweet, உரி, உரிய [1] proper;
2) கொடு, கொடிய [1] cruel, கடு, கடிய [1] violent.

C.

1) பெரு, பெரிய [1], — பேர் [2] (always before vowels) great (பேரின்பம் great pleasure).
   கரு, கரிய [1], — கார் [2] (always before vowels) black (காராடு black sheep).
   அரு, அரிய [1], — ஆர் [2] (always before vowels) precious (ஆருயிர் precious life).
   பசு, பசிய [1], — பாச் [2] (always before vowels) green (பாசிலை green leaf).
2) நெடு, நெடிய [1], — நெட்ட் [3] (always before vowels) long (நெட்டெழுத்து long letter).
   குறு, குறிய [1], — குற்ற் [3] (always before vowels) short (குற்றெழுத்து short letter).
   புது, புதிய [1], — புத்த் [3] (always before vowels) new (புத்தரிசி new rice).
   சிறு, சிறிய [1], — சிற்ற் [3] (always before vowels) mean (சிற்றின்பம் mean pleasure).

Note. கொடு, கடு, பெரு, கரு, அரு, பசு, நெடு, and குறு have, before a rough initial, the corresponding nasal affixed (கடுங்கடல் the violent sea, குறுந்தடி a short stick, நெடும்பொழுது a long time, கருஞ்சிலை a black stone.

§ 47.

In the way of combination, adjectives may be formed from nouns of quantity, — by adding ஆன

[1] A sort of tenseless participle. See § 44.
[2] The final உ is elided, and the preceding vowel lengthened.
[3] The final உ is elided, and the preceding consonant doubled.

(contract. from ஆகின), the adject. participle of the verb ஆகு "to become", — or உள்ள, the adject. partic. of the வினைக்குறிப்புமுற்று உள் "being" (§ 44).

சுத்தம் purity, சுத்தமான, சுத்தமுள்ள[1] pure.

Note. Also in Tamil, nouns themselves are not seldom used adjectively (பாறை நிலம் stone-ground, i. e. stony ground). Whenever they follow the strong form of declension, they will be put into the obliq., mostly in its shortest form: ஞானம் (wisdom) போசனம் (food) = ஞான போசனம் spiritual food; காடு (wood) நிலம் (ground) = காட்டு நிலம் woody ground.

§ 48.

Very few of the adverbs in Tamil are genuine, like:

இங்கே here, அங்கே there, எங்கே where? இனி hereafter (formed from the demonst. letters இ, அ, எ, § 23).

Most of them are infinitives, sometimes with the addition of the participle உம், like:

சால or சாலவும் (from சால், 1 to be full) much; தவ (from தவு, instead of தாவு, 3 to stretch) much; கூட (from கூடு, 3 to assemble) together; மிக (from மிகு, 4 to be strong) or மிகவும் very;

or participles like:

மீண்டு or, with the particle உம், மீண்டும் (மீள், 1 to turn) again;

or nouns like:

மாத்திரம் (measure) only; அடிக்கடி (அடிக்கு அடி) (to step — step) frequently.

---

[1] சுத்தமுள்ள போசனம் prop. food where is purity, i. e. pure food; சுத்தமான போசனம் prop.: food which has become purity, which is purity, i. e. pure food.

In the way of combination, adverbs may be formed also from nouns of quality, by adding the adverbial partic. of the past tense of the verb ஆகு "to become", ஆய் (contracted from ஆகி), or the infinitive of the same verb ஆக:

கோபம் anger, — கோபமாய், கோபமாக angrily.

PREPOSITIONS AND CONJUNCTIONS.

§ 49.

If Tamil has but few genuine adverbs, it has, besides உம் "and", scarcely any prepositions and conjunctions of an indubitably genuine stamp, for even கீழ் "under", மேல் "over", and உடன் "with" seem to have been originally nouns, and முன் (முன்பு, முன்னர்) "before", and பின் (பின்பு, பின்னர்) "after" may be still regularly declined.

The Tamil prepositions and conjunctions are nearly all:

I. Nouns — a) in the nom., b) in the dat., c) in the abl. inst., d) in the abl. loc., and e) in the obliq.;

II. Verbal forms — a) infinitives, b) participles, and c) subjunctives.

I.

a) பரியந்தம் (end) until; அளவு, அளவும்[1] (measure) until; மட்டு, மட்டும்[1] (limit) until; மாத்திரம் (measure) as soon

---

[1] Here the particle உம் is added.

as; மருங்கு (side) near; பொழுது (time) when; இடம் (place) where; பொருட்டு (cause) for the purpose of; படி (manner) according to; நிமித்தம் (motive) for the sake of.

b) வரைக்கும்[1] (வரை bound) until; படிக்கு (படி manner) to the end that, according to; மட்டுக்கும்[1] (மட்டு limit) as far as.

c) ஆகையால், ஆதலால் (ஆகை and ஆதல் being) therefore; படியால் (படி manner) on account of.

d) வரையில் (வரை bound) until; இடத்தில் (இடம் place) near, at; — when.

e) இடத்து (இடம் place) near, at; — when.

II.

a) கிட்ட (கிட்டு, 3 to approach) near; போல (போல், 1 to resemble) like; நிகர (நிகர், 2 to be like) like; நேர (நேர், 2 to be near) like; ஒப்ப (ancient infin. fut. of ஒ, 6 to be equal?) like; தவிர (தவிர், 2 to separate) except; ஒழிய (ஒழி, 2 to cease) except; அற (அறு, 4 to be cut off) off; சூழ (சூழ், 2 to surround) round about; என (என், 5 to say) that (ὅτι).

b) குறித்து (குறி, 6 to point out) concerning; சூழ்ந்து (சூழ், 2 to surround) round about; சுற்றி (சுற்று, 3 to surround) round about; விட்டு (விடு, 4 to leave) from; என்று (என், 5 to say) that (ὅτι); இல்லாமல் (adv. part. of இல்[2]) without; அல்லாமல் (adv. part. of அல்[2]) besides.

c) ஆனால், ஆகில், ஆகின், ஆயின் (ஆகு to become, to happen) if (properly "if it happens");
ஆனாலும், ஆகிலும், ஆகினும், ஆயினும் although (properly "even if it should happen");
எனின் (என், 5 to say) if (properly "if you say");
எனினும் although (properly "even if you say").

---

[1] Here the particle உம் is added.

[2] இல் and அல் are வினைக்குறிப்புமுற்று (see § 44). இல் negatives the existence, அல் the quality.

PARTICLES.

§ 50.

The Tamulians enumerate eight classes of particles (இடைச்சொல் "middle word"):

1) வேற்றுமையுருபுகள் "forms of declension";
2) வினையுருபுகள் "forms of conjugation";
3) சாரியை "increment" (e. g. அல்: தொடை garland — தொடையல்);
4) உவமைச்சொல் "words of similarity";
5) தத்தம்பொருளைக்காட்டிய இடைச்சொற்கள் "particles showing respectively a different sense";
6) இசைநிறைக்கிற இ. "sound-filling (i. e. lengthening) particles" (தெய்ய and ஒடு);
7) அசை நிறைக்கிற இ. "measure-filling particles", i. e. expletives on account of the metre (அரோ, பிற etc.);
8) குறிப்பிடைச்சொற்கள் "intimating (i. e. sound imitating) particles" (சளப்பு, a particle that imitates the noise of water etc.).

Note. We shall not now trouble ourselves with this confused list of what the Tamil grammarians reckon among the இடைச்சொற்கள்.

Many of them are adverbs, prepositions, and conjunctions in the shape of verbal forms and of nouns (especially those mentioned sub 4 and 5); some are rather thoroughly misunderstood.

Besides we have already made the acquaintance of a great many of them, in treating of the manner in which nouns are declined, and verbs conjugated.

§ 51.

The three following particles are practically very important: ஆ, ஓ, ஏ. The first principally inti-

mates a question, the second a doubt, the third certainty.

அவன் ஆ = அவனா he?
அவன் ஓ = அவனோ he indeed?
அவன் ஏ = அவனே he surely!

§ 52.

Thus far the etymological part. What we call "Syntax", the Tamil grammarians call பிரயோகம் "Application". They treat in it of the manner in which, by the use of the cases, sentences are formed (காரகம் "agency"), compounds framed (சமாசம் or தொகை "combination"), and primitives as well as derivatives gained.

Note. The details of the first point are, for the most part, needless for the European student; the second point is an imitation of Sanscr. grammar, not always very happy[1]. The following paragraphs will offer some remarks on the third point, and then conclude with a few words on construction.

FORMATION OF WORDS.

§ 53.

Some roots do not undergo any change in assuming the character of substantives:

---

[1] For a sort of Bahuvrihi see Kaivaljanavaníta I, 18: அடங்கிய விருத்தியான் one who has an activity that is suppressed = one in whom activity is suppressed. — Dvandva's are most common (இகபரங்கள் = இகமும்பரமும் this world as well as the upper one).

மறை secret, from மறை, 2 to be concealed;
கனி ripe fruit, from கனி, 6 to be ripe.

Some are internally changed, either by lengthening the radical vowel:

நாடு cultivated country, from நடு, 4 to plant;
வீடு emancipation, from விடு, 4 to leave;
கேடு ruin, from கெடு, 4 to perish;

or by doubling the final consonant:

மாற்று change, from மாறு, 3 to change;
பாட்டு song, from பாடு, 3 to sing;
ஊற்று fountain, from ஊறு, 3 to spring forth.

Some again take an affix:

செய்யுள் poetry, from செய், 1 to make;
போலி likeness, from போல், 1 to be like;
அகலம் breadth, from அகல், 1 to make room.

§ 54.

Verbal nouns (தொழிற்பேர் "nouns of action"), with ஐம்பால் (see § 11, Note), are formed by affixing the personal pronoun அவன், அவள், அது — அவர், அவை (அன) to the temporal characteristic:

நடக்கிற் அவன் = நடக்கிறவன் a man walking,
நடக்கிற் அவள் = நடக்கிறவள் a woman walking,
நடக்கிற் அது = நடக்கிறது something walking,
நடக்கிற் அவர் = நடக்கிறவர் men or women walking,
நடக்கிற் அவை = நடக்கிறவை animals walking,
நடந்த் அவன் = நடந்தவன் a man who has walked,
நடப்ப் அவன் = நடப்பவன் a man who will walk.

Note. The ஒன்றன்பால் may also signify a state, a fact etc. (நடக்கிறது the state, the fact etc. of walking).

In verbs following the weak declension, வ், the characteristic of the future, is — for the sake of euphony — changed into ப், whenever the following affix contains another வ் (e. g. அவன்).

செய்வ் அது = செய்வது a thing that will do;
செய்வ் அன = செய்வன things that will do; — but
செய்ப் அவன் = செய்பவன் (not செய்வவன்) a man who will do;
செய்ப் அவள் = செய்பவள் (not செய்வவள்) a woman who will do;
செய்ப் அவர் = செய்பவர் (not செய்வவர்) men or women who will do.

Verbs in the negative join the pronoun அவன் etc. to the form of the adverb. part. in ஆது:

செய்யாதவன் a man who does not,
செய்யாதவள் a woman who does not,
செய்யாதது a thing which does not,
செய்யாதவை things which do not.

All these nouns follow the declension of the pronoun affixed.

Positive verbal nouns, with ஐம்பால், are sometimes formed by affixing the pronoun அவன் (or இவன்) etc. to the ஒன்றன்பால் of the future:

செய்யும் அவன் = செய்யுமவன் a man who will do,
செய்யும் அவள் = செய்யுமவள் a woman who will do,
செய்யும் அது = செய்யுமது a thing that will do,
செய்யும் அவை = செய்யுமவை things that will do.

Note I. The ஆண்பால் of the verbal noun of the past tense is sometimes formed by affixing அன் etc., instead of அவன் etc., to the temp. characteristic (பொருந்தினன் "one who came into possession" instead of பொருந்தினவன், — from பொருந்து). Or is the form in அன் (inst. of ஆன்) the finite verb "he came

into possession" as விளைப்பேர் "one who came into possession" (§ 44, Note)?

Note II. The negat. verbal noun in ஆதவன் etc. often appears in the shorter form: ஆன் etc. (பெருந்தாதவன் or பொருந்தான்). Or is the form in ஆன் விளைப்பேர் (§ 44, Note)?

§ 55.

There is another kind of verbal nouns, with ஒன்றன்பால் only (see § 11, Note), formed by adding the affixes அல்[1], தல் or கை to the root of verbs following the weak form; — and க்கல், த்தல் (க்குதல்) or க்கை to the root of such as follow the strong form:

சொல்லல், சொல்லுதல், சொல்லுகை the act of saying (from சொல்லு to say); — நடக்கல், நடத்தல் (நடக்குதல்), நடக்கை the act of walking (from நட to walk).

Note. Verbs of the middle form mostly conform to the rule for those of the weak form; sometimes however they take the affix கல்.

§ 56.

Also the adject. participle of the present as well as that of the past may, by receiving the affix மை, be converted into ஒன்றன்பால் - verbal nouns.

செய்கின்றமை the state of doing,
செய்தமை the state of having done.

Verbs in the negative join the affix மை to the adject. partic. in ஆ:

செய்யாமை the state of not doing.

§ 57.

The formation of derivatives has already been touched upon; for words as செய்கின்றமை being

[1] The affix அல் especially in verbs with a final உ.

derived from an adjective participle, stand on the same level with

பெருமை "greatness" from பெரு "great",
அருமை "difficulty" from அரு "difficult",
புதுமை "novelty" from புது "new".

§ 58.

Among the terminations apt to form derivative nouns, the following hold the most conspicuous place:

I. ஆன், cont. from அவன் (ஆண்பால்);
ஆள், cont. from அவள் (பெண்பால்).

ஊரான் a villager (m.), ஊராள் a villager (f.), from ஊர் village.

II. அன் (ஆண்பால்), இ (பெண்பால்).

அழகன் a beautiful man, அழகி a beautiful woman, from அழகு beauty.

III. அன், இனன், அவன், ஆன், ஓன், இ (ஆண்பால்).

வில்லன், வில்லினன், வில்லவன், வில்லான், வில்லோன், வில்லி an archer, from வில் a bow.

IV. ஆளி[1] (ஆண் and பெண்பால்).

வில்லாளி a man or woman handling the bow, from வில் bow.

V. சாலி[2] (ஆண் and பெண்பால்).

மோட்சசாலி a man or woman full of bliss (from மோட்சம் bliss).

---

[1] From ஆளு, 1 to manage.
[2] From சாலு, 1 to be full.

VI. ஞர் (பலர்பால்).

கிளைஞர் relations, from கிளை branch.

VII. தனம் (ஒன்றன்பால்).

விளையாட்டுத்தனம் a playful disposition, from விளையா ட்டு play.

§ 59.

The mode in which ஐம்பால் - nouns (§ 11, Note) are formed from substant. in அம், requires a special notice.

ஆண் பால்.	பெண் பால்.	பலர் பால்.	ஒன்றன் பால்.	பலவின் பால்.
அன்	அள்	அர் (ஆர்)	அது	அ (அன)
அவன்	அவள்	அவர்		
ஆன்	ஆள்			
ஓன்	இ			

These terminations may be either affixed to the obl. in its simple form (த்து):

மனத்தன் [1]	மனத்தள்	மனத்தர்
மனத்தவன்	மனத்தவள்	மனத்தவர்
மனத்தான்	மனத்தாள்	men and women
மனத்தோன்	மனத்தி	having a mind.
a man having a mind.	a wom. hav. a mind.	

மனத்தது an irrational being having a mind. மனத்த irrat. beings having a mind.

or to the obliquus in its lengthened form (த்தின்):

மனத்தினன் a man hav. a mind. etc. மனத்தினள் a wom. hav. a mind. etc.

---

[1] From மனம் mind.

CONSTRUCTION.

§ 60.

The subject (எழுவாய் "the place where it rises" or கர்த்தா "agent") always precedes the predicate (பயன் "meaning"), and the latter concludes the sentence (வாக்கியம்).

§ 61.

The great principle with regard to construction in Tamil is identical with that in all Tartar dialects, namely: That which qualifies, precedes that which is qualified.

§ 62.

In consequence of this last mentioned principle:

1) The attributive (adjective [a], adjective participle [b], adjective numeral [c], pronoun [d], genitive [e]) precedes the substantive; — the substantive precedes the preposition [f]; — and the adverb [g] precedes the verb.

a) நல்ல மரம் a good tree.
b) கெட்ட மரம் a spoiled tree.
c) ஒரு மரம் one tree.
d) என் வீடு my house.
e) பிதாவின் மரம் the father's tree.
f) மரத்துக்கு முன் before the tree (lit. the tree before).
g) நன்றாய்ச் செய்தான் he did well (lit. well he did).

2) The similitude precedes that which is similar, and the comparative that which is compared.

சிங்கத்துக்கு நேரானவர் one who resembles a lion (lit. one

who a lion resembles); இதிலும் அது நல்லது that is better than this (lit. than that this is better).

3) The secondary clause precedes the primary one.

நீ நல்லவன் என்று சொன்னான் he said that you are good (lit. that you are good, he said); அவன் போன பின்பு நான் சாப்பிட்டேன் I ate, after he was gone (lit. after he was gone, I ate); நான் வியாதியாயிருக்கிறேன் ஆகையால் வரக் கூடாது I cannot come, for I am ill (lit. because I am ill, I cannot come); நீயதைச்செய்தால், இதை க்கொடுப் பேன் I shall give this, if you do that (lit. if you do that, I shall give this); என்னைக் காப்பாற்றும் படியாக வ ந்தான் he came that he might protect me (lit. that he might protect me, he came).

Note. It is scarcely necessary to observe that, in poetry, the construction is as free as in any other language.

§ 63.

The பால் (§ 11) of the nominative always agrees with the பால் of the verb. The ஒன்றன்பால் of the future, however, we sometimes find construed with the ஆண் or பெண்பால் of the nominative.

இராசாச் சொல்லும் "the king will say", instead of இராசாச் சொல்லுவார்.

§ 64.

The accus. (கர்மம் "action") very often appears without its flexional termination:

காயிதங் கொடு give (me) the paper! instead of காயிதத்தை க்கொடு. — பதும பாதம் (பாதத்தை) பணிகின்றேனே I worship the lotus - foot.

§ 65.

The abl. instr. is used also in the sense of effective cause, of material cause, and of motive.

அவனால் செய்யப்பட்டது it has been done by him;
மண்ணால் செய்யப்பட்டது it has been made of earth;
அன்பினால் செய்யப்பட்டது it has been done out of love.

§ 66.

The dative is also in Tamil "casus commodi atque incommodi". Remarkable is its being construed with verbs expressing motion, distance, fitness, deviation, avoidance, compassion, and fear. It serves also to express a certain term of time, and a design.

ஊருக்கு வந்தான் he came into the village,
அதிந்தவூருக்கு தூரமாயிருக்கிறது that is far from this place,
அதெனக்குத் தகாது that does not suit me,
வழிக்குத் தப்பிப்போனேன் I missed the way,
சாவுக்குத் தப்பிபோனேன் I escaped death,
எனக்கிரங்கும் have mercy upon me!
அவனுக்குப் பயப்படவேண்டும் one ought to fear him,
இன்றைக்கு to-morrow,
தோத்திரத்துக்கு for the sake of praise.

§ 67.

The form of the abl. separat. in இல் is, properly speaking, the abl. loc., — and that in இன் the obliq. (§ 13, Note II.)

மலையில் வரும் ஆறு the river which (is in the mountain and therefore) comes from the mountain.
தம்பியின் பிரிந்தான் he separated from (prop. of) the younger brother.

The peculiar forms of the abl. sep. are compounds. (§ 13, Note II.)

§ 68.

The genitive is never construed with a verb.

Note. A kind of genitivus explicativus is formed by the future participle of the verb என் to say, to call (cl. 5): என்னும் "something that one will call"; வேதாந்தம் என்னும் பாற் கடல் the milk-sea of Vedanta (the milk-sea called Vedanta).

§ 69.

The simple form of the abl. loc. in இல் serves also to express time:

முற் காலத்திலே in former time, அவன் இங்கேயிருக்கையில் "during his being here", = while he was here;

and motion:

ஊரிற் சேர்ந்தோம் we arrived at the village.

The latter notion may be expressed also by the compound form in இடத்தில் (§ 13, Note IV):

என்னிடத்தில் வந்தான் he came to me.

The abl. loc. is used besides to intimate mental relations:

அவனிடத்தில் அன்பில்லை in him there is no love;
அவரிடத்தில் விசுவாசிக்க வேண்டும் one ought to believe in him.

§ 70.

The obliquus is often used for the genitive:

பெண்ணின் நாணம் (பெண்ணிநுணம்; § 9, 5) the bashfulness of the woman, for பெண்ணுடைய நாணம்;

for the abl. sep. (see § 67);
for the abl. loc.:

நிலத்து on earth (from நிலம் ground);

for the abl. instr.:

அருள் நோக்கத்து (அருணோக்கத்து § 9, 5) with eyes of grace.

Certain forms of the obl. are used in an adject. sense. See § 47, Note.

Note. It is not here the place to define the extent to which the high dialect can dispense with nominal flexion in general. Suffice it say that it goes almost as far as the utmost limit of the possibility to make a sense.

§ 71.

In Tamil, verbs can hardly be said to undergo a real coalition with prepositions prefixed, in our sense. It is true, the verbs படு to be affected (cl. 4), படுத்து to affect (cl. 3), ஆகு (cl. 3) to become, ஆக்கு (cl. 3) to make, கொள் (cl. 1) to take, and some others have frequently உள் (in), உடன் (with), மேல் (over), கீழ் (before), புறம்பு (without) prefixed:

உடன்படு to agree, உடன்படுத்து to cause to agree, மேற் (inst. of மேல்; § 9, 3) கொள் to take upon, புறம்பாக்கு to exclude;

but these words are in fact substantives, not prepositions in an adverb. sense, and their prefixion is confined to a few verbs of a more general signification.

§ 72.

By adding the verb இரு 7 "to be" to the adverbial particip. of other verbs, compound tenses (perfect, pluperfect, second future) are formed.

செய்து இருக்கிறேன் = செய்திருக்கிறேன் I have done it,
செய்து இருந்தேன் = செய்திருந்தேன் I had done it,
செய்து இருப்பேன் = செய்திருப்பேன் I shall have done it.

§ 73.

The following remarks are confined to the most striking peculiarities in the use of the tenses.

1) In Tamil, not only the present, but also the past is used as an emphatic future:

நான் செய்கிறேன் I do, i. e. I shall immediately do;
இந்தப் பக்கத்தில் காற்று வீசினால் மழை பெய்தது if the wind blows from this side, it has rained, i. e. it will certainly rain (so certainly, as if it had already rained).

2) The future is used also as iterativum:

அவன் என்னிடத்தில் வருவான் என்னைப் படிப்பிப்பான் he will come to me, he will teach me, i. e. he used to come to me, to teach me, or he is in the habit of etc.

3) The future is used in cases of uncertainty:

அப்படியிருக்கும் so it will be, i. e. so it may be.

Of course, the second future may be used in the same manner:

அதைக் கண்டிருப்பேன் I shall have seen that, i. e. I may have seen that.

4) The compound tenses (§ 67) are often sufficiently expressed by the respective simple ones:

வேண்டியதைச் செய்தேன் (not செய்திருக்கிறேன்) I have done what was necessary;
நான் இதைச் செய்த பின்பு (not-செய்திருந்த பின்பு) அவன் வந்தான் after I had done this, he came;
நீயதைச் செய்யாதிருந்தாய் ஆனால் அப்போது கெடுவாய் (not-கெட்டிருப்பாய்) if you had not done that, you would have perished.

§ 74.

The verbs கொள் take, வரு come, போடு put, விடு leave, and இடு give, are frequently added to adverbial participles:

1) கொள் forms a sort of medial voice:

அதையெழுதிக் கொண்டேன் I wrote that (for myself);

whereas போடு sometimes conveys the reverse idea:

அதையெழுதிப் போட்டேன் I wrote that (for somebody else).

2) கொள் and வரு, and sometimes both together, mark the continuance of the action:

யோசனை பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள் they are holding consultation, or *பண்ணிவருகிறார்கள்*, or *பண்ணிக்கொண்டுவருகிறார்கள்*.

3) போடு and விடு give emphasis (the former in connexion with verbs implying the sense of "off", — the latter in connexion with verbs implying the sense of "away"):

தள்ளிப் போட்டான் he put off;
போய் விட்டான் he went away.

விடு denotes also the completion of the action:

தூங்கி விட்டான் he fell asleep.

4) இடு is a mere expletive:

போயிட்டான் he went.

Note I. இரு "to be", when added to *ஆய்*, the adv. partic. of ஆகு "to become", denotes qualitative (instead of simple) existence:

அங்கே மிகுந்த தண்ணீர் இருக்கிறது there is much water; but *இது நல்லதண்ணீராயிருக்கிறது* this is good water.

Note II. ஆயிற்று "it has happened" — the ஒன்றன்பால் of ஆகு (to become, to happen) in the past tense — when added to the adverb. participle, marks the completion of the action:

நான் எழுதியாயிற்று I have done writing;

and this form of expression is sometimes used as an emphatic future (I shall soon finish writing).

Note III. The ஒன்றன்பால் of ஆகு or ஆ in the future tense (ஆம் "it will happen"), when added to the finite verb, denotes uncertainty:

பின்பதைச் செய்தானும் (செய்தான் ஆம்) hereafter he did that (so they say; I am not sure, whether it is true or not).

Note IV. ஆம், when added to a verbal noun in அல், in கல், or in க்கல் (§ 55), implies possibility or propriety:

நீயதைச் செய்யலாம் you may do that.

§ 75.

1) When the same subject is followed by various predicates, the last one only appears in the shape of the finite verb, all the others assuming the shape of the adverbial participle.

அவர்கள் என் தகப்பனுடைய வீட்டில் இறங்கி — அவனை வாழ்த்தி — நடந்ததை யறிவித்தார்கள் they stepped into the house of my father, saluted him, and narrated what had happened (Lit.: They having stepped . . ., having saluted . . . narrated . . .).

The adverbial participles, of course, partake of the tense, number and person of the finite verb at the end of the sentence. In the just mentioned phrase the finite verb "அறிவித்தார்கள்" (they narrated) being a past tense, the preceding participles இறங்கி and வாழ்த்தி ought to be taken in the same tense. — In the

following instance however the finite verb "அறிவிப்போம்" (we shall narrate) being a future tense, those participles are to be taken in the future.

அவன் வீட்டில் இறங்கி — அவனை வாழ்த்தி — நடந்ததை யறிவிப்போம் we shall step into his house, salute him, and tell him what has happened.

In case of a negative phrase, the last verb only receives the negative form:

நான் அவர் வீட்டில் இறங்கி — அவரை வாழ்த்தி — நடந்ததை அறிவியாதிருப்பேன் I shall not go into his house, salute him, and tell him what has happened.

2) When however the actions, expressed by different predicates, are rather simultaneous, each adverbial participle, whether positive or negative, usually receives the conjunction உம் ("and"), and the whole is concluded by the finite verb of இரு ("to be"), or by any one that may be used in about the same general sense.

பரமார்த்தத்தை யுரைத்தும் நினைத்தும் இருப்பது ஞானிகளுக்கான நீதி speaking of, and meditating on, the supreme being is the conduct that behoves wise men.

அதை யுரையாமலும் நினையாமலும் இருக்கிறார்கள் they neither speak nor think of it.

§ 76.

The adjective participle supplies the place of the relative pronoun.

நான் கண்ட மனிதன் the man whom I have seen (lit. the I seen man).

அவன் பணம் கொடுத்த மனிதன் the men to whom he has given money (lit. the he money given man).

அவள் இந்த வேலையைச் செய்கிற விதம் the manner in which she does this work (lit. the she this work doing manner).

§ 77.

The infinitive is used also in an absolute sense, and must then be rendered by conjunctions implying condition, cause, or time.

நீர் வர என் மகனும் வருவான் if you come, my son will too come.
இப்படியிருக்க வர மாட்டேன் as it is so, I will not come.
நான் இங்கேயிருக்க வரான் while I am here, he will not come.

§ 78.

போல் "like", affixed to the subj. in ஆல், means "as if":

நீ செய்தாற் (செய்தால், § 9, 3) போல் as if you were doing.

Note. ஆல் is added also to the temporal charact. of the pres. (செய்கின்ற் ஆல் = செய்கின்றால்) and to the ஒன்றன்பால் of the future (செய்யும் ஆல் = செய்யுமால்), — and then followed by போல் in the same sense (நீ செய்கின்றாற்போல், நீ செய்யுமாற்போல் as if you were doing).

§ 79.

Verbal nouns generally retain the full power of verbs:

நீயதை ச்செய்கிறதினால் மிகுந்த பயன் வரும் (lit. through you doing this — i. e. because you do this — a great advantage will come).
என்னை நீகேட்கையாலே (lit. through you asking me, i. e. because you ask me).

Some however have lost that power, as for instance: அறிவு (the state of knowing, knowledge), நடக்கை (the state of walking, in the sense of con-

duct), and can therefore be preceded by an attributive:

> அவனுடைய நடக்கை his behaviour, பேரறிவு great knowledge.

Note. The addition of the verbal noun ஆனவன் etc. ("one who has become, who is"), ஆவது ("something that will become, that is"), and என்பவன் etc. ("one whom they will call") give a sort of relief to substantives:

> சிவனானவன் or சிவன் என்பவன் "he who is Siva, or he who is called Siva" instead of the simple சிவன், Siva.
> பாவமாவது "that which is sin", inst. of the simple பாவம் sin.

The word என்பது ("that which one will call") serves to introduce a whole sentence:

> உனக்கடுத்தவனை யுன்னைப் போலச் சிநேகிப்பாயாகவென்பது நல்ல கற்பனையாம் "thou shalt love they neighbour as thyself" This is certainly a good command. (That which is called "thou shalt etc." is a good command.)

§ 80.

Adjectives, or adjective participles do not change their termination according to the பால் of the following noun:

> நல்ல புருஷன் a good husband, நல்ல பெண்சாதி a good wife, நல்ல மனிதர் good men, நல்ல பறவை a good bird, நல்ல பறவைகள் good birds.

§ 81.

The adjectives in Tamil have no form of comparison. The following instances will show at once, how the comparative degree is supplied by the dative, the abl. loc., and the obliquus.

1) தகப்பனுக்கு மகன் நல்லவன் the son is better than the father (lit.: To the father — the son is good. Gegenüber dem Vater etc.)

2) அதில் or (with உம்) அதிலும் இது பெரிது this is greater than that, or than even that (lit. this is greater among that).

3) தேனினும் இனிது it is sweeter than honey (lit. even [in comparison] of honey, it is sweeter).

The obl. in இன், and the abl. loc. in இல், without உம், serve also to compare things which are equal:

அந்தரத்தின் or அந்தரத்தில் like the ether.

The introduction of a word implying entireness, generality etc., serves to form the superlative degree:

எல்லாத்திலும் இது நல்லது this is the best (lit. this is good among all).

Note. Also the infinit. of பார், 6 to see (பார்க்க), and that of காட்டு, 3 to show (காட்ட) are occasionally employed to form the comp. degree:

இராசாவை ப்பார்க்க (காட்ட) மந்திரி நல்லவன் the minister is better than the king (lit.: To see, to show the king, the minister is good).

Very often பார்க்கிலும் ("even if you see"), and காட்டிலும் ("even if you show") are used for the same end.

§ 82.

The interrogative pronoun எவன் who? etc. is made to correspond with a following demonstr. pronoun (in the sense of whosoever):

அப்படி ச்சொல்லுகிறவன் எவனோ அவன் எனக்குச் சினேகிதன் அல்ல Whosover says so (lit.: he who is one that says so), he is not my friend.

Here the part. ஓ is introduced (எவனோ = எவன் and ஓ) for the sake of emphasis. This is not always the case.

எவருடையருளால்சொரூப சுபாவமானேன் அவருடைப் பதும பாதம் பணிகின்றேனே Through whose grace I came to partake of the absolute substance, to his lotus-feet I bow down.

§ 83.

In Tamil, all the prepositions are, as in the Tartar dialects, properly speaking, postpositions.

1) Partly they do not effect any change at all in the substantive by which they are preceded:

அவ்வூர் மட்டும் போனோம் we went as far as that village.

2) Partly they require a certain case:

a) The obliquus:

அதின் பொருட்டு on account of that.

b) The accusative:

உம்மை க்குறித்துப் பேசினான் he spoke about you.

c) The dative:

அதற்கு முன்னே before that.

d) The abl. soc.:

அவனோடே கூட together with him.

§ 84.

Many conjunctions are, in the character of substantives, construed with the adjective participle. It depends upon the sense, whether the participle of the past, of the future, or of the present is required.

I. With the part. of the past:

அவன் போன பின்பு after he had gone (lit.: the he gone aftertime);

நீ வந்த படியால் because you have come (lit.: through the you arrived manner).

II. With the part. of the future:

நீர் எனக்கு வரும் மட்டும் till you come to me (lit.: the you to me coming limit).

அவள் பெறும் படிக்கு to the end that she might receive (lit.: to the she obtaining manner).

III. With the part. of the present.

அவன் இங்கேயிருக்கிற படியால் because he is here (lit.: through the he here being manner).

Note I. Some of these conjunctions being originally substantives, they admit even the demonstr. letter அ:

நீ யறியும் அவ்வளவும் until you know (lit. until that term etc. More emphat. than: நீயறியும் அளவும்).

Note II. Some conjunctions denoting place or time are, in the higher dialect, construed also with the adv. participle:

நான் வந்துழி (வந்து உழி = வந்தபின்பு) after I had come.

§ 85.

The conjunction என்று "saying, meaning" (adv. partic. of என் to say, to mean) is usually employed in the sense of the Greek ὅτι, and the Sanscr. "iti":

அவன் அதைச் செய்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன் I think that he did that.

This phrase may be formed also in this manner:

அவன் அதைச் செய்ததாக நினைக்கிறேன் (lit.: I think the he having done this [செய்தது is a neuter verbal noun referring to the past; § 54, Note] to be, or — I think in the way of his having done this).

Whenever the words of somebody are quoted, என்று cannot be dispensed with:

நான் வருவேன் என்று சொன்னான் he said "I will come".

But it can be converted into the finite verb, and then the addition of any other verb, implying the sense of saying, is superfluous:

நான் வருவேன் என்றான் (inst. of என்று சொன்னான்).

§ 86.

The particle உம் — உம் "et — et", as well as ஆவது — ஆவது (ஆகிலும் — ஆகிலும்; ஆனாலும் — ஆனாலும்; அல்லது — அல்லது) "either — or" are always affixed to their nouns:

பொன்னும் வெள்ளியும் gold and silver,
பொன்னாவது வெள்ளியாவது gold or silver.

Note. The conjunctive as well as the disjunctive particle is seldom found single. (The book-language offers however instances like this: பொன் வெள்ளியும், instead of பொன்னும் வெள்ளியும்.)

§ 87.

அல்லது — அல்லது may be used also with regard to verbs:

நீ புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்தாயோ? அல்லதிழந்துபோனாயோ? Have you brought the book, or have you lost it?

The part. உம் is never used, with regard to verbs, in the case mentioned § 75, 1.

§ 88.

The before mentioned (§ 86, 87) particles cannot be affixed to adjectives, or adjective participles:

1) Not: நல்ல ஆகிலும் கெட்ட ஆகிலும் பழம் a good or bad fruit.
But: நல்ல பழமாகிலும் கெட்ட பழமாகிலும்.

2) Not: நல்லவும் பெரியவும் மனிதன் a good and great man.
But: நல்லவனும் பெரியவனுமான மனிதன் (a man who is as well a good one as a great one).

Note. Also the genit. in உடைய never receives the particle உம், because this termination is an adjective participle (of the வினைக்குறிப்புமுற்று-kind, § 44; compare § 13, Note III), intimately connected with the following substantive, upon which it depends. It is therefore faulty to say: சாத்தனுடையவும் கொற்றனுடையவும் புத்தகங்கள் "the books of S. and K."; but we may say, சாத்தனும் கொற்றனும் என்பவர்களுடைய புத்தகங்கள் "the books of those who are called S. and K."

SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE.

I. Proverbs.

1) அரிசியுண்டானால்[1] வரிசையுண்டாம்[2].
arisi yu**nt**ânâl varisei yu**nt**âm.
Rice if originates, honor will originate.

Free Translation: Where there is rice, there is honor.

Analysis: உண்டானால் (contract. from உண்டாகினால்), the conditional mood (§ 36) of உண்டாகு[3], 3 to come into existence. — உண்டாம் (contract. from உண்டாகும்), III. pers. neut. sing. fut. of உண்டாகு, 3.

2) இராச நீதம் உண்டானால் தேவ நீதம் உண்டாம்.
irâsa ńîtam u**nt**ânâl têva ńîtam u**n**-**t**âm.
King- justice if there is, god- justice will be.

Free Translation: If there is royal justice, there will be also divine justice.

Analysis: இராச from இராசன் king, and தேவ from தேவன் god, are used adjectively, the final ன் being treated like ம், § 14, II, b, Note.

---

[1] அரிசி உண்டானால்; § 10, 1. — [2] வரிசை உண்டாம்; § 10, 1. — [3] Prop. உண்டு (for உள்து "something existing", வினைக்குறிப்புப்பேர் of உள் "being"; § 44) and ஆகு ("to become"), i. e. to become something existing.

3) அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியா ப்[1]
añsum mûnrum untânâl ariyâ p
Five and three and if there be not-knowing

பெண்ணுங்[2] கறி சமைப்பாள்.
pennuṅ kari sameippâl.
girl also curry will prepare.

Free Translation: If there be five and three (ingredients), even an ignorant girl may prepare curry.

Analysis: அஞ்சு five, மூன்று three; உம் — உம் et — et, § 86. — அறியா adj. partic., in the negat. voice (§ 39), of அறி, 2 to know. — பெண்ணும் = பெண் (girl) and உம் (even); § 10, 2. — சமைப்பாள் III. pers. fem. sing. fut. of சமை, 6 to prepare.

4) பனி ப்[3] பெருக்கிலே கப்பல் ஓட்டுகிறாய்.
pani p perukkilê kappal ôttukirây.
Dew- in the flood the ship thou pushest on.

Free Translation: You sail your ship in a flood of dew.

Anal.: பனி, properly a substant., is here used adjectively (dew-flood; § 47, Note). — பெருக்கிலே (= பெருக்கில், § 12), abl. loc. of பெருக்கு (§ 15, 5) flood. — கப்பல் ship (= கப்பலை, § 64). — ஓட்டுகிறாய் from ஓட்டு, 3 to push on.

5) காலாலே நடந்தாற்[4] காத வழி தலையாலே நடந்
kâlâlê ńataṅtâr kâta val'i taleiyâlê ńataṅ-
With the foot if one walks, 10 miles way; with the head if one

தால் எவ்வளவு தூரம்.
tâl evvalavu tûram.
walks, what — measure distance?

---

[1] § 10, 3. — [2] பெண்ணும், § 9, 1. — [3] § 10, 3. — [4] நடந்தால், § 9, 3.

Free Transl.: If you walk on foot, it is a way of ten miles; now what will be the distance, if you walk on your head?

Anal.: காலாலே (= காலால்) instrum. of கால் (§ 15, 1) foot. — நடந்தால் the condit. mood of நட, 7 to walk; § 36. — காதம் a distance of ten miles; for the elision of the ம் see § 14, 2, b, Note. — தலையாலே instr. of தலை (§ 15, 3) head. — அளவு measure; with எ, interrog. pron., prefixed, (for the double வ் see § 23) it signifies "how much? how great?"

6) பனங்[1]	காட்டு	நரியோலை[2]	ச்[3]	சலசலப்புக்
panan	kâttu	ṅariyôlei	s	salasalappuk-
Palmyra-	grove-	fox leave-		to the rustling

கஞ்சுமா[4].
kañsumâ.
will fear?

Free Transl.: Will the fox of the palmyra grove (the leaves of which are almost always rustling) be frightened at the rustling of leaves?

Anal.: பனம், prop. a substant., is here used adjectively (§ 47, Note). — காட்டு obliq. of காடு (§ 15, 7) grove; see also § 14, 2, b, and § 47, Note. — சலசலப்புக்கு dative (required by the following verb, § 66) of சலசலப்பு (a sound imitating particle, § 50, 8). — அஞ்சும் III. pers. neut. sing. fut. of அஞ்சு, 3 to fear. — ஆ interrog. part., § 51.

7) அணிலின்	பிள்ளைக்கு	நுங்கரிதோ[5]	ஆண்டிச்சி
anilin	pilleikku	ṅunkaritô	ântissi
Of the squirrel	to the child	pulp is scarce?	The beggar-

பிள்ளைக்கு	ச்[6]	சோறரிதோ[7].
pilleikku	s	sôraritô?
to the child		rice is scarce?

---

[1] பனம், § 9, 1. — [2] நரி ஓலை, § 10, 1. — [3] § 10, 3. — [4] சலசலப்புக்கு அஞ்சுமா, § 8, 1. — [5] நுங்கு அரிதே, § 8, 1. — [6] § 10, 3. — [7] சோறு அரிதோ, § 8, 1.

Free Transl.: Is there any scarcity of the palmyra fruit to the young squirrel? Is there any scarcity of rice to the child of the beggar woman?

Anal.: அணிலின் obl. of அணில் (§ 15, 1) squirrel. — பிள்ளைக்கு dative of பிள்ளை (§ 15, 3) child. — நுங்கு pulp of the palmyra-fruit. — அரிது, ஒன்றன்பால் of a வினைக்குறிப் புமுற்று, from அரு "scarcity", § 44. — ஓ particle of doubt, § 51. — சோறு rice.

8) ஊராரை ப்[1] பகைத்துயிரோடிருந்தவர்[2] இல்லை.
ûrârei p pakeittuyirôtiruńtavar illei.
The citizens hating, with life such as have subsisted, not.

Free Transl.: There are none who hated their fellow citizens, and could subsist.

Anal.: ஊராரை accus. plur. of ஊரான் (§ 16). — பகைத்து adv. participle (§ 35) of பகை, 6 to hate. — உயிரோடு abl. soc. of உயிர் life (§ 15, 1). — இருந்தவர் nom. plur. of இருந்தவன், verbal noun, in the past, (§ 54) of இரு, 7 to be.

9) அட்டையை யெடுத்து[3] மெத்தையில் வைத்
atteiyei yetuttu metteiyil veit-
A wood-louse taking a cushion on one pla-

தாலுஞ் செத்தையை ச்[4] செத்தையை நாடும்.
tâluñ setteiyei s setteiyei ńâtum.
ces although, withered leave withered leave it will seek.

Free Transl.: Although you take a wood-louse and place it on a cushion, it will seek the withered leaves, the withered leaves.

Anal.: அட்டையை acc. of அட்டை wood louse. — எடுத்து adv. part. (§ 35) of எடு, 6 to take. — மெத்தையில் abl. loc. of மெத் தை cushion. — வைத்தாலும் a subj. mood (§ 38) of வை, 6 to

1 § 10, 3. — 2 பகைத்து உயிரோடு இருந்தவர், § 8, 1. — 3 எடு த்து, § 10, 1. — 4 § 10, 3.

put. — செத்தையை acc. of செத்தை a withered leaf. — நாடும் III. pers. neut. sing. fut. of நாடு, 3 to seek.

10) அமுதம்	உண்கிற	நாவினாலே	விடம்	உண்-
amutam	unkira	ńâvinâlê	vitam	un-
Ambrosia	eating	with the tongue,	poison	will

பாரோ.
pârô.
they eat?

Free Transl.: Will one eat poison with a tongue, that eats ambrosia?

Anal.: அமுதம் (§ 15, 6) = அமுதத்தை, § 64. — உண்கிற adj. partic., in the pres., of உண், 5 to eat. — நாவினாலே (= நாவினால்) abl. instr. of நாவு (§ 15, 5) tongue (with the insertion of இன்; § 15, 9). — உண்பார் III. pers. masc. (et fem.) plur. fut. of உண் 5.

11) அடியும்	பட்டு	ப்	புளித்த	மாங்காயுந்
atiyum	pattu	p	pulitta	mâ*n*kâyuń
Stroke and	having suffered,		sour	mango and

தின்ன	வேண்டுமா.
tinna	vêntumâ.
to eat,	will it be necessary?

Free Transl.: Is it necessarry both to be beaten and to eat sour mangoes?

Anal.: அடி stroke; the accus. in the shape of the nominat.; § 64. — பட்டு adverb. part. (§ 35) of படு, 4 to suffer. — புளித்த adject. part., in the past, (§ 34) of புளி, 6 to be sour. — தின்ன infin. of தின், 5 to eat. — வேண்டும் III. pers. neut. sing. fut. of வேண்டு, 3 to be necessary.

12) ஆனையேறி[1]	திட்டி	வாயினுழைவாரா[2].
âneiyêri	titti	vâyinul'eivârâ.
Elephant ascending	small	in an opening will they creep?

[1] ஆனை ஏறி, § 10, 1. — [2] வாயில் நுழைவாரா, § 9, 5.

Free Transl.: Can one, on the back of an elephant, pass through a small opening?

Anal.: ஏறி adv. partic. (§ 35) of ஏறு, 3 to ascend. — திட்டி something small; the nomin. is placed adjectively. — வாயில் the abl. loc. of வாய் mouth, opening. — நுழைவார் III. pers. masc. (et fem.) plur. fut. of நுழை, 2 to creep in.

II. Sentences.

1)

கற்றவர்களே	கண்ணுடையவர்கள்[1]	கல்லா-
Ka**rr**avarka**l**ê	ka**nn**u**t**eiyavarka**l**	kallâ-
The having learned certainly	eye-possessors;	of the

தவர்களுடைய	முகத்திற்[2]	காணப்படும்	இரண்டு
tavarka**l**u**t**eiya	mukatti**r**	kâ**n**appa**t**um	ira**nt**u
not learning	in the face	the to be seen	two

கண்களும்	புண்கள்	என	ப்	பெரியோர்	உரைத்
ka**n**ka**l**um	pu**n**ka**l**	ena	p	periyôr	ureit-
eyes	ulcers	that (ὅτι)		the great ones	have

திருக்கிறார்கள்[3].
tirukki**r**ârka**l**.
said.

Free Transl.: The learned have really eyes; the two eyes, seen in the face of those who are not learned, are (mere) ulcers. Thus the great ones have declared.

Anal.: கற்றவர்கள் (instead of கல்தவர்கள், § 9, 4) verb. noun (§ 54), in the past, of கல், 5 to learn; "people who have learned". — கண் eye. — உடையவர்கள் from உடையவன் (verbal noun, from

---

[1] கண் உடையவர்கள், § 10, 2. — [2] முகத்தில், § 9, 3. — [3] உரைத்து இருக்கிறார்கள், § 8, 1.

உடை "possession" in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) "one who is in possession". — கல்லாதவர்கள், negative verbal noun, § 54, " people who did not learn, do not learn, will not learn". — முகத்தில் abl. loc. of முகம் face. — காணப்படும் partic. fut. pass. (§ 42) of காண், 5 to see. — For உம் in கண்களும் see § 25, Note II. — புண் ulcer. — என = என்று, § 49, II, a and b. — பெரியோர் (contract. of பெரியவர்) from பெரியவன் (verbal noun, from பெரு "great" in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) "one who is great". — உரைத்து adv. part. (§ 35) of உரை, 6 to say. — இருக்கிறூர்கள் III. pers. masc. (et fem.) plur. praes. of இரு, 7 to be, "they are"; the addition of இரு to the adverb. part. உரைத்து here denotes the perfect tense (§ 72); "they have said", not "they said".

2) மனம்	போன	வழியிற்[1]	புத்தியை	ப்[2]	போக
Manam	pôna	val'iyir	puttiyei	p	pôka
The fancy	gone	in the way	the reason		to go

விடாமல்	நன்	மார்க்கத்திற்	செலுத்துவது	அறிவே-
vitâmal	ńan	mârkkattir	seluttuvatu	arivê-
not letting,	good	into the path	the leading, (is)	knowledge;

யாதலால்[3]	அதை	ச்	சிந்தித்திருக்க[4]	வேண்டும்.
yâtalâl	atei	s	sińtittirukka	vêntum.
therefore	this		considering to be	one ought.

Free Transl.: Not letting the reason go the way, the fancy has gone, but leading it into the good path, — is (true) knowledge; one ought, therefore, (always) to be meditating on this.

Anal.: போன (contract. from போகின), adj. part., in the past (§ 34), of போகு 3 to go. — வழியில் abl. loc. of வழி way. புத்தியை acc. of புத்தி intellect, reason. — விடாமல் (= விடாது) negative adv. partic. (§ 39) of விடு 4. — நன் (inst. of

---

[1] வழியில், § 9, 3. — [2] § 10, 3. — [3] அறிவு ஏ ஆதலால். — [4] சிந்தித்து இருக்க.

நல் good; § 9, 2). — மார்ககதில் abl. loc. of மார்க்கம் path. — செல்லுத்துவது neutre verbal noun, in the future (§ 54), from செல்லுத்து 3 (causal form, derived from செல்லு to walk; § 43) to cause to walk, to lead. — அறிவு knowledge; for ஏ see § 51. — ஆதலால், § 49, I, c. — சிந்தித்து adv. part. (§ 35) of சிந்தி 6 to meditate. — இருக்க infin. (§ 36) of இரு 7 to be.

3) பிரதியுபகாரத்தை	விரும்பாமலே[1]	செய்த
Piratiyupakârattei	virumpâmalê	seyta
Remuneration	not desiring	done

உபகாரம்	கடலினும்	பெரிதெ
upakâram	ka**t**alinum	perite-
benefit,	(in comparison) of the sea even	is great

ன்று[2]	சொல்லியதற்கு	மேகமே	சாட்சியாயிருக்
n**r**u	solliyata**r**ku	mêkamê	sâ**t**siyâyiruk
that,	to saying	the cloud	witness

கின்றது[3]	எப்படியெனில்[4]	உலகத்துக்கு	நன்
kin**r**atu	eppa**t**iyenil	ulakattukku	ńan
is.	What manner? if you say,	to the world	good

மாரி[5]	பொழிந்து	பாதுகாக்குந்[6]	தன்மையுள்ள[7]
mâri	po**l'**ińtu	pâtukâkkuń	tanmeiyu**ll**a
rain	showering down,	preserving	quality possessing

மேகம்	பிரதியுபகாரத்தை	விரும்பாத	தன்மை
mêkam	piratiyupkârattei	virumpâta	tanmei
cloud,	remuneration	not desiring	quality

போலே	தான்.
pôlê	tân.
like	just.

Free Transl.: The cloud is witness that the benefit conferred without a desire for remuneration is greater than

---

[1] விரும்பாமல் ஏ. — [2] பெரிது என்று. — [3] சாட்சி ஆய் இருக்கின்றது. — [4] எப்படி எனில். — [5] நல் மாரி, § 9, 2. — [6] பாது காக்கும், § 9, 1. — [7] தன்மை உள்ள.

the ocean; for the cloud that, showering down beneficial rain on the world, has the property of preservation, is just like that disposition which has no desire for remuneration.

Anal.: பிரதியுபகாரம் remuneration. — விரும்பாமல் negat. adverb. part. (§ 39) of விரும்பு, 3 to desire. — செய்த adj. part., in the past (§ 34), of செய், 1 to do. — கடலினும் abl. loc. of கடல் ocean, with உம் (§ 81, 3). — பெரிது III. pers. neut. sing. of பெரு "great" in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று; § 44. — என்று (§ 49, II, b). — சொல்லியதற்கு (= சொல்லினதற்கு) dat. of a neutre verbal noun, in the past tense, (§ 54) from சொல்லு, 3 to say. — சாட்சி witness. — For ஆய் see § 48. — இருக்கின்றது III. pers. neut. sing. pr. of இரு, 7 to be. — எப்படி = எ and படி (manner), § 23; "what manner? in what manner?" — எனில் condition. mood (§ 37) of என், 5 to say; "if you say, if you ask". — உலகத்துக்கு dat. of உலகம் world; § 15, 6. — மாரி rain. — பொழிந்து adv. part. of பொழி, 2 to pour down. — பாதுகாக்கும் adj. part. in the fut. (§ 34) of பாதுகா, 6. — தன்மை property. — உள்ள, § 47. — விரும்பாத adj. part., in the negative (§ 39), of விரும்பு, 3. — போல் = போல, § 49, II, a.

4) புலியானது	பசியினால்	வருத்தமு[1]ற்றதாயி-
puliyânatu	pasiyinâl	varuttamurratâyi-
The tiger	through hunger	trouble has al-

னும்,	புல்லைத்	தின்ன	விரும்பாதது	போல	நல்ல
num,	pulleit	tinna	virumpâtatu	pôla	ṅalla
though,	grass	to eat	the not desiring	like,	in

குடியிற்	பிறந்தவன்	எவ்வளவு	தரித்திரம்
kutiyir	piraṅtavan	evvalavu	tarittiram
a good family	one who is born,	what measure-	poverty

வந்தாலும்	தன்	குலத்திற்குத் தகுதியானவொ
vaṅtâlum	tan	kulnttirkuttakutiyânavo
comes although,	to	the own family adapted

[1] வருத்தம் உற்றது, ஆயினும்.

ழுக்கத்தை[1] விட்டுத் தாழ்வடையான்[2].
l'ukkattei vittut tâl'vateiyân.
rule leaving, meanness he receives not.

Free Transl.: Although the tiger be vexed by hunger, he never desires to eat grass; in a similar manner, one born in a good family will never leave the line of conduct adapted to his own family, and degrade himself, however great poverty may befall him.

Anal.: புலி tiger; for the addition of ஆனது see § 79, Note. — பசி hunger. — வருத்தம் trouble. — உற்றது "it has come into contact, it is affected with" from உறு 4 to draw near. — ஆயினும் = ஆகினும்; see § 49, II, c. — புல் grass. — தின்ன infin. from தின் 5, to eat. — விரும்பாதது neg. neuter verbal noun from விரும்பு, 3 to desire (§ 54, Note). — குடியில் from குடி house. — பிறந்தவன் (§ 54) from பிற, to be born. — எவ்வளவு — எ அளவு, § 23. — வந்தாலும் (§ 38) from வா to come. (வருகிறேன் I come, வந்தேன் I came, வருவேன் I shall come). — தன் obliquus of தான், § 21. — குலம் family. — தகுதி fitness; for ஆன see § 47. — ஒழுக்கத்தை acc. of ஒழுக்கம் order, line of conduct. — விட்டு adverb. partic. (§ 35) of விடு, 4 to leave. — தாழ்வு depression. — அடையான் ("he receives not") negative voice (§ 39) of அடை, 2 to receive. (The negation in அடையான் negatives also the adverb. partic. விட்டு; § 75, 1).

III. A Tale.

சில மூடர்கள் தங்கள் குருவுக்கு பசு வாங்
Sila mûtarkal ta*n*kal kuruvukku pasu vâ*n*-
Some fools, of them to the teacher a cow having

---

[1] தகுதி ஆன ஒழுக்கத்தை. — [2] தாழ்வு அடையான்.

கி க் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோ
ki k kotukka vêntum enru âlô-
bought, to give it will be necessary that, having de-

சித்து க் கொண்டு ஒரு மந்தையிடத்துக்கு
sittu k kontu oru mańteiyitattukku
termined (§ 74), a certain to a herd

ப் போய் இடையனை க் கண்டு எங்கள் குருவுக்
p pôy iteiyanei k kantu eńkal kuruvuk-
having gone, the shepherd having seen, "of us to the tea-

கு ப் பசு வேண்டும் அகப்படுமாவென்றா
ku p pasu vêntum akappatumâvenrâ-
cher a cow will be necessary; will it be to be had?" they

ர்கள்[1] அந்த இடையன் இவர்களுடைய நிர்வா
rkal ańta iteiyan ivarkaluteiya ńirvâ-
said. That shepherd, of them the ca-

கத்தை த் தெரிந்து க் கொண்டு தன்னிடத்தில்
kattei t terińtu k kontu tannitattil
pacity having known (§ 74), at himself

இருக்கிற உதைக்காலி ப் பசுவை இவர்களிடத்தி
irukkira uteikkâli p pasuvei ivarkalitati-
being kick-foot cow at them

லே விற்கலாம்[2] என்று யோசித்து க் கொ
lê virkalâm enru yôsittu k ko-
the selling will be possible that, having reflected to him-

ண்டு என் மந்தையிலே ஒரு பசு சதை பிடி
ntu en mańteiyilê oru pasu satei piti-
self "of me in the herd a certain cow, flesh having

த்து மேனியிட்டிருக்கிறது[3] நீங்கள் குருவுக்கென்
ttu mêniyittirukkiratu ńińkal kuruvukken
caught, body has made; you 'to the Teacher'

---

[1] அகப்படும் ஆ என்றார்கள். — [2] விற்கல் ஆம். — [3] மேனி இட்டு இருக்கிறது.

று[1] கேட்கிற படியினாலே எவ்வளவு விலை
ru kêtkira patiyinâlê evvalavu vilei
that asking through the manner, what measure- price

கொடுப்பீர்கள் என்றான் ஐந்து வராகன் தான்
kotuppîrkal enrân eintu varâkan tân
will you give?" he said. — "Five pagodas just

கொண்டு வந்தோம் அதை வாங்கி க் கொ
kontu vantôm atei vânki k ko-
having taken we came; that having received to your-

ண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள்
ntu kotukka ventum enrârkal
self to give (to sell) it will be needed" they said.

அதை வாங்கி க் கொண்டு பசுவை க் கொ
atei vânki k kontu pasuvei k ko-
That having received to himself, the cow having

டுத்து நீங்கள் கறக்கும் போது காலையணை
tuttu nînkal karakkum pôtu kâleiyanei-
given, "You about to milk the time, the food having tied

த்து[2] கொம்பை ப் பிடித்து க் கறவுங்கள் என்று
ttu kompei p pitittu k karavunkal enru
up, the horn having seized, milk!" that

சொன்னான் அப்படியே அவர்கள் குருக்கள்
sonnân appatiyê avarkal kurukkal
he said. That manner of them the Teacher-

வீட்டுக்கு க் கொண்டு போய் க் கட்டி
vîttukku k kontu pôy k katti
to the house having taken, having gone, having tied up,

ஒருவன் குடுவையை எடுத்து க் கொண்டு வந்தான்
oruvan kutuveiyei etuttu k kontu vantân
one a pot having taken to himself, came.

---

[1] குருவுக்கு என்று. — [2] காலை அணைத்து.

ஒருவன் காலையணைய[1] ச் சொன்னான் மற்றொ
oruvan kâleiyaneiya s sonnân marro-
One the foot to tie up said. Another

ருவன்[2] கயிறெடுத்து க் கொண்டு வர நேரஞ்[3]
ruvan kayiretuttu k kontu vara ńêrañ
"A rope having taken to one's self to come, time

செல்லுங் குருக்களை அழையடாவென்றான்[4] குரு
sellu*n* kurukkalei al'eiyatâvenrân kuru-
will pass; the Teacher call! quick!" said. The

க்கள் சீக்கிரமாக[5] எழுந்து வந்தார் அவரை ப்
kkal sîkkiramâka el'uńtu vańtâr avarei p
Teacher quickly having risen, came. Him

பசுவின் கிட்ட உட்கார ச் சொல்லி அவர் தலை
pasuvin kitta utkâra s solli avar talei
of the cow near to sit down having said, of him in the

யில் இருக்கிற இரண்டு நெடுஞ் சடைகளாலே
yil irukkira irantu ńetuñ sateikalâlê
head being two long through the plaits

காலையணைத்து க் கறந்தான் அப்போது பசு
kâleiyaneittu k karańtân appôtu pasu
the foot having tied up, he milked. That time the cow

உதைத்து க் கொண்டது பின்னையொருவன்[6]
uteittu k kontatu pinneiyoruvan
kicking went on. Then one

இடையன் கொம்பை ப் பிடித்து க் கறக்க ச்
iteiyan kompei p pitittu k karakka s
"The shepherd horn having seized to milk

சொன்னானேயென்று[7] ஞாபகப்படுத்தினான் மற்
sonnâneyenru ñâpakappatuttinân mar-
said certainly" that reminded. An-

---

[1] காலை அணைய. — [2] மற்று ஒருவன். — [3] நேரம், § 9, 1. — [4] அழை அடா என்றான். — [5] சீக்கிரம் ஆக. — [6] பின்னை ஒருவன். — [7] சொன்னான் ஏ என்று.

ரொருவன்	சக்கிலியை	ஊது	கொம்பையெடுத்து[1]
roruvan	sakkiliyei	ûtu	kompeiye**t**uttu
other	a shoemaker	blow-	horn having taken

க் கொண்டு	வந்து	பசுவின்	முன்னே	பிடிக்
k ko**nt**u	vañtu	pasuvin	munnê	pi**t**ik
to himself,	having come,	of the cow	before	to seize (the

க ச்	சொன்னான்	அவன்	அப்படியே	பூபூவென்
ka s	sonnân	avan	appa**t**iyê	pûpûven-
horn)	said.	He	that manner	"Pū, pū!" say-

று[2]	பிடித்தான்	பசு	கொடுமையான[3]	படி
ru	pi**t**ittân	pasu	ko**t**umeiyâna	pa**t**i-
ing,	seized the horn.	The cow	shy being	through the man-

யால்	வெருண்டு	கட்டு த்	தறியை	ப் பிடு
yâl	veru**nt**u	ka**tt**u t	ta**r**iyei	p pi**t**u-
ner,	having been frightened,	the binding-	post	having

ங்கி க்	கொண்டு	இரண்டு	மூன்று	பேரை	ப் பா
*n*ki k	ko**nt**u	ira**nt**u	mûn**r**u	pêrei	p pâ-
pulled out	to herself,	two	three	persons	having

ய்ந்து	விட்டு க்	குருக்களை	முள்ளிலுங்[4]
yñtu	vi**tt**u k	kurukkalei	mu**ll**ilu*n*
jumped over,	having left,	the Teacher	in the thorn and

கல்லிலும்	இழுத்து க்	கொண்டு	போய்
kallilum	il'uttu k	ko**nt**u	pôy
in the stone and	having dragged,	having taken,	having gone,

போட்டு	விட்டது	குருக்கள்	பிழைத்ததே
pô**tt**u	vi**tt**atu	kurukkal	pil'eittatê
having thrown,	she left.	The Teacher	the having escaped

மறு	பிறப்பாயிற்று[5].
ma**r**u	pi**r**appâyi**rr**u.
another	birth became.

---

1 கொம்பை எடுத்து. — 2 பூ பூ என்று. — 3 கொடுமை ஆன. — 4 முள்ளிலும் § 9, 1. — 5 பிறப்பு ஆச்சுது.

Free Transl.: Some fools, having come to the resolution that they should buy a cow for their Guru, went to a certain pen, and, seeing the shepherd, said: We want a cow for our Guru. The shepherd, well knowing their character, thought he might sell to them a cow of his, that kicked, and replied: "Well, one cow in my pen has gathered a great deal of flesh; she is very big; because you want her for your Guru, — how much will you give?" They said: We have brought along with us 7 pagodas; you ought to take this sum, and give us the cow. The shepherd took the money and gave the cow. He said to them: "When you milk her, bind her leg, seize (her) horn and then milk her!" They led the cow to the house of their Guru, and tied her up. One of them brought a pot; another one said to bind the leg; a third one said: "It will take too much time to fetch a rope; go and call the Guru!" The Guru immediately rose, and came. They told him to sit down near the cow, and having bound the leg of the animal with the two long plaits hanging down from his head, began to milk. Now the cow went on kicking. "O, the shepherd told us to seize a horn, and then to milk" reminded one of them. Another one ordered a shoemaker to bring a cornet and to seize it (i. e. to apply it to his mouth), before the cow. The shoemaker did so — Pooh, Pooh! Now the cow being of a shy disposition, she was frightened, pulled out the post, to which she was tied up, jumped over two or three persons, dragged the Guru through thorn and stone, and threw him off. The final escape of the Guru could be reckoned a new birth.

Anal.: மூடர்கள் (= மூடர்; § 16) a fool. — தங்கள் obliq. of தாங்கள் (§ 21). — குருவுக்கு dat. of குரு master, teacher. — பசு cow. — வாங்கு 3 to buy. — கொடு 6 to give. — ஆலோசி 6 to deliberate. — கொண்டு (inst. of கொள்து; § 9, 4, Note II) adv. part. of கொள் 1 to take. — மந்தை a herd. — இடம் place (மந்தையிடத்துக்கு = மந்தையிடத்தில் = மந்தையில்). — போய் (contract. from போகி), adv. part. of போகு 3 to go. — இடையன் shepherd. — கண்டு (inst. of கண்து, § 9, 4, or regularly

rather காண்து) adverb. part. of காண் 5 to see. — எங்கள் obliq. of நாங்கள் (§ 21). — அகப்படும் III. pers. neut. sing. fut. of அகப்படு 4 to be had. — என்றார்கள் (inst. of என்தார்கள், § 9,4) from என் 5 to say. — இவர்களுடைய (§ 21, Note IV). — நிர்வாகம் capacity. — தெரி 2 to know; for கொண்டு see § 74, 1). — தன்னிடத்தில் abl. loc. of தான் himself (இடத்தில் = இல்; § 13, Note IV). — இரு, 7 to be. — உதைக்காலி having a kicking foot. — வில் 5 to sell (விற்கிறேன், § 9, 3; விற்றேன், § 9, 4; விற்பேன், § 9, 3); விற்கல், § 55, Note; ஆம் § 74, Note IV. — யோசி 6 to think. — என் obliq. of நான், § 21. — சதை flesh. — பிடி 6 to catch. — மேனி body, corpulency. — இடு 4 to give, to make. — குருவுக்கு என்று saying "for the Guru". — கேட்கிற (கேள்கிற § 9, 3) adj. part. of கேள் 5 to ask; for படியினாலே (= படியால்) see § 49, I, c; § 84, 3. — எவ்வளவு (எ and அளவு) what measure; how much? — விலை price. — கொடு 6 to give. — வராகன் a pagoda (a coin). — கொண்டுவா (கொண்டு "having taken", வா "to come") to bring (கொண்டு வருகிறேன், — வந்தேன், — வருவேன்). — கறக்கும் fut. part. of கற 7 to milk. — போது time, when (§ 49, I, a; § 84). — அணை 6 to tie up. — கொம்பு horn. — அப்படி (அ and படி) that manner, thus. — வீட்டிற்கு (from வீட்டின்கு, § 9, 3) = வீட்டினுக்கு dat. of வீடு house, with the insertion of இன், § 15, 9. — கொண்டுபோ (கொண்டு "having taken" போ "to come") to bring. — கட்டு 3 to bind. — குடுவை a pot. — எடு 6. to take. — மற்றொருவன் (மறு § 46, A, 2; and ஒருவன் one, somebody) another. — கயிறு a rope. — நேரம் time. — செல்லும் III. pers. neut. sing. fut. of செல் 1 to pass. — குருக்கள் the plural honorifically for the singular. — அழை 6 to call. — அடா interjection of calling. சீக்கிரம் swiftness; for ஆக see § 48. — எழு 2 to rise. — கிட்ட, § 49, 2, a. — உட்காரு 2 to sit down. — தலை head. — நெடு long; § 46, Note. — சடை plait of hair. — உதை 6 to kick. — கொண்டது (III. pers. neut. sing., in the past, of கொள் to take; properly கொள்தது, § 9, 4, Note II) adds to the meaning of the preceding verb the sense of continuation (§ 74, 2). — ஞாபகப்படுத்து 3 (ஞாபகம் remembrance, படுத்து to make) to remind. — சக்கிலி shoemaker. — ஊதுகொம்பு (ஊது 3 to blow, கொம்பு horn) cornet. — முன் before; § 83, 2, a. — கொடுமை cruelty, shyness; for ஆன see § 47. — வெருள் 2 to be frightened (வெ

ருண்டு, inst. of வெருள்து, § 9, 4, Note II). — கட்டுத்தறி (கட்டு 3 to bind, தறி post) stake. — பிடுங்கு 3 to pull out. — பாய் 2 to jump on; for விட்டு see § 74, 3. — முள் thorn. — கல் stone. இழு 6 to drag. — போட்டு adverb. part. of போடு 4 to throw; விட்டது from விடு 4 to leave; § 74, 3. — பிழைத்தது neuter verbal noun from பிழை 6 to escape: "the fact of having escaped" (§ 54, Note). — மறு other, new. — பிறப்பு birth. — ஆயிற்று (origin. ஆகிற்று) III. pers. neut. sing. praet. of ஆகு 3 to become.

APPENDIX I.

The Characters of the Numbers in Tamil.

1	௧	21	௨௧	110	௱௰
2	௨	22	௨௨	120	௱௨௰
3	௩	23	௨௩	130	௱௩௰
4	௪	24	௨௪	200	௨௱
5	௫	25	௨௫	300	௩௱
6	௬	26	௨௬	400	௪௱
7	௭	27	௨௭	900	௯௱
8	௮	28	௨௮	1000	௲
9	௯	29	௨௯	1001	௲௧
10	௰	30	௩௰	1100	௲௱
11	௰௧	31	௩௧	1200	௲௨௱
12	௰௨	40	௪௰	2000	௨௲
13	௰௩	50	௫௰	3000	௩௲
14	௰௪	60	௬௰	10,000	௰௲
15	௰௫	70	௭௰	20,000	௨௰௲
16	௰௬	80	௮௰	100,000	௱௲
17	௰௭	90	௯௰	200,000	௨௱௲
18	௰௮	100	௱	1,000,000	௰௱௲
19	௰௯	101	௱௧	2,000,000	௨௰௱௲
20	௨௰	102	௱௨	10,000,000	௱௱௲

APPEN

Comparative Table of the Declen

A.

	Nom.	Acc.	Instr.
Malayâlam.	mala (mount)	malayê	malayâl
Telugu.	tammu**du** (younger brother)	tammuni tammu**d**ini tammu**nn**i	

Note. The weak declension in Malay. is without obliquus. —
case, and expresses even the acc., without the addition of

B.

	Nom.	Acc.	Instr.
Malayâlam.	maram (tree)	marattê	marattâl
Telugu.	gurram gurramu (horse)	gurramunu gurrânni gurram	gurramuna
Canarese.	maravu (tree)	marava maravannu	maradinda
Tulu.	mara (tree)	marana	mara**d**da
Badaga.	mora (tree)	mora (?) morana (?)	morainda

Note. The nom. plur. is, in Malay.: marangal; in Tel.: galu; in Tulu: maragulŭ (maralu); in Bad.: moraglô. —

DIX II.

sion in other Dravida Dialects.

A.

Dat.	Abl. sep.	Gen.	Loc.
malekku	malayilninnu (malayinnu)	malayudê	malayil
tammuniki tammu**d**iki tammunaku		tammuni tammu**d**i	

In Telugu the obliquus (ni = the Tamil in) appears in every another affix.

B.

Dat.	Abl.	Gen.	Loc.
marattinnu	marattilninnu	marattin**r**ê	marattil
gurramunaku gurrânaku gurrâniki		gurrapu	gurramandu gurramunandu
marrakkê	maradeseïnda	marava	maradalli
maraka		marada	mara**d**a
moraga	moraïnda	morada	moradô morado**l**ge

gurramulu (gurramulê, gurrâlu, gurrâlê); in Canar.: mara-
The obliq. of maram in Malay. is marattu (as in Tamil).

Comparative Table of the Conjugation in other Dravida Dialects.

I. In Tulu.

Present.

malpuve I make,	malpuvâ we make,
malpuva thou makest,	malpuvara you make,
malpuve he makes,	malpuvera they make,
malpuvâla she makes,	malpuvo they (ea) make.
malpundu it makes,	

Past. malte. Fut. malpe. Imp. malpu.

II. In Canarese.

Present.		Past.	
bâluttêne	bâluttêve	bâlidenu	bâlidevu
bâluttî	bâluttîri	bâlidi	bâlidiri
bâluttâne	bâluttâre	bâlidanu	bâlidaru
bâluttâle	bâluttave	bâlidalu	bâlidavu
bâluttade		bâlitu	

Fut. bâluvenu.

Adv. Part.; Pres.:	bâlutta,	Adj. Part.; Pres., (Fut.):	bâluva,
Past:	bâli,	Past:	bâlida,
Neg.:	bâlade.	Neg.:	bâlada.

III. In Badaga.

Present.		Past.	
mâdine	mâdineô	mâdide	mâdideô
mâdire	mâdiari	mâdidê	mâdiddâri
mâdina	mâdiara	mâdida	mâdidaru
mâdlia	mâdirô	mâdidla	mâdidô
mâdira		mâditu	

Future = Present.

Adv. Part.; Pres.:	?	Adj. Part.; Pres. (Fut.):	mâduva,
Past:	mâdi	Past.:	mâdida,
Neg.:	mâdade	Neg.:	mâdada.

Imp. Sing.: mâdu, mâdi ullô, Plur.: mâdi ulli.

IV. In Malayâlam.

Personal terminations only in poetry.

Present.

S. 1. kodukkunn - ên I give,
2. (very rare; f. i. pôgunnây thou goest),
3. kodukkunn - ân, âl, adu,
P. 1. kodukkunn - ôm,
2. (kodukkunn - îr, only conjectural),
3. kodukkunn - âr, awa.

The third person is, in the character of a participle, used also for the others. It occasionally assumes the terminations ôn, ôl (Sing.), and ôr (Plur.), — contractions of avan, aval, avar.

Future.

The term. vu for weak verbs (pô - vu, about to go);
ppu for strong verbs (kodu - ppu, about to give).

The future, now commonly used, has the terminations gum and kkum: pô — gum, kodu - kkum.

Past.

i and ttu (pô - yi went, kodu - ttu gave).

Modern Present:	kodâyinnu,	Neg.:	pôgâ will not go,
Past:	kodâgnyu,		kodâ will not give,
Future:	kodâyum.		(Here no distinction of a weak and strong form.)

---

1 From kodâ (anciently the future as well as the negat.) and innu "now" (prop. "I shall give now", i. e. I give).

Adj. Part.; Pres.:	kodukkunna,	Adv. Part.; Past.:	koduttu,
Past:	kodutta,	Fut.:	koduppân,
Fut.:	kodukkum,	Neg.:	kodâte,
Neg.:	kodâtta.		kodagnyu.

V. In Telugu.

Present.		Past.	
1.	palukut-unnâ-nu [1]	1.	palikiti(ni)
2.	palukutunnâvu	2.	palikitivi
3. m.	palukutunnâdu	3. m.	palikenu
3. f. n.	palukutunnadi	3. f. n.	palike(nu)
1.	palukutunnâmu	1.	palikitimi
2.	palukutunnâru	2.	palikitiri
3. f. m.	palukutunnâru	3. m. f.	palikiri
3. n.	palukutunnavi	3. n.	palikenu

Aorist.		Future.	
1.	palukudu(nu)	1.	palikedanu [2]
2.	palukuduvu	2.	palikedavu
3.	paluku(nu)	3.	palikedini
1.	palukudumu	1.	palikedamu
2.	palukuduru	2.	palikedaru
3. m. f.	palukuduru	3. m. f.	palikedaru
3. n.	palukunu	3. n.	palikedini

Neg.

1.	palaka(nu)	1.	palakamu
2.	palakavu	2.	palakaru
3. m.	palakadu	3. m. f.	palakaru
3. f. n.	palakadu	3. n.	palakavu

Inf. palukuta. Imp. paluku, palukudu.

N. B. These tables are not intended for a complete representation of the flexional system of the languages in question.

---

[1] Prop. "I am speaking". Also "palukutânu, âvu etc."
[2] Also palikênu, êvu etc.

FURTHER

ADDITIONS AND CORRECTIONS

TO THE

"OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR".

P. 15, l. 6, for "கில" read "சில".

P. 22, last l., for "§ 12" read "§ 13".

P. 25, l. 19, for "பலன்களலே" read "பலன்களே".

P. 26, l. 19, after "pronouns" add "in the singular".

P. 27, l. 22, for "Abl. mot." read "Abl. sep."; l. 29, for "உங்ளால்" read "உஙகளால்"; l. 30, for "உங்களோல்" read "உங்களோடு".

P. 29, l. 13, after "demonstrative" add "and interrogative".

P. 32, l. 8, for "எழுயிரம்" read "எழாயிரம்".

P. 36, Note, l. 8, after "one (§ 30)" add: "with the exception, however, of such as invariably form their infin. in க, these taking கும், instead of உம்; e. g. நிற்கும் (= நில்கும்; § 9, 3) from நில் (inf. நிற்க)."

P. 38, l. 11, for "க்கின்று, க்கிறு" read க்கின்ற், க்கிற்".

P. 39, l. 5, in the Past, for "make" read "made".

P. 40, § 32, l. 5, after "strong f." insert "may — with those of the weak or of the middle f." —

P. 43, add the following note to § 36: "Such verbs of the middle form, as end in ல் or ள், have usually க added to the root; e. g. நிற்க from நில் to stand (§. 9, 3); கேட்க from கேள் to ask (§ 9, 3);" — and, last l., for "walk" read "do".

P. 44, l. 20, for "அ" read "ஆ".

P. 45, l. 16, for "செய்கின்றீகள்" read "செய்கின்றீர்கள்", and, l. 18, for "செய்கின்ருன" read "செய்கின்றன".

P. 67, 4, for "§ 67" read "§ 72".

P. 77, l. 10, for "சாத்தனும் கொற்றனும்" read "சாத்தன் கொற்றன்".

P. 78, l. 8, for "§ 36" read "§ 37".

P. 79, l. 19, for "§ 12" read "§ 13".

P. 80, l. 5, for "§ 36" read "§ 37".

1956 K 2304 6

17.32 schimmeltrockenreinigung
10/2016

OUTLINE

OF

TAMIL GRAMMAR,

ACCOMPANIED BY

SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE,

AND

COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM
IN OTHER DRAVIDA DIALECTS.

BY

CH. GRAUL, D. D.,

DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL-LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION,
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETIES.

LEIPZIG, 1855.
DÖRFFLING & FRANKE.